

עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 9/24

מיום 5/8/24

פרוטוקול ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 9/24
שהתקיימה ביום שני 5/8/24 בבניין העירייה

נוכחים:

מר אמנון סעד	- ראש העיר
יובב גוניקמן	- משנה לראש העיר
שמואל רוטמן	- מ"מ וסגן ראש העיר
שימי בונפיל	- סגן ראש העיר
יוסי חזן	- סגן ראש העיר
ויקטור ג'נח	- חבר מועצה
משה מגן	- חבר מועצה
הדר מימון	- חבר מועצה
דוד מזרחי	- חבר מועצה
יעלה מקליס	- חברת מועצה
חיים אפרגן	- חבר מועצה
ליאור גלבוש	- חבר מועצה
ורדי בושרי	- חבר מועצה
ברק עטרי	- חבר מועצה

חסרים:

דוד חדד	- חבר מועצה
---------	-------------

סגל:

גיל סימנהויז	- מנכ"ל העירייה
עו"ד רוני חלמיש - יועמ"ש	
ישורון פרסיק	- מבקר העירייה
שגיא מסר	- מנהל אגף איכות הסביבה
עמרי פלדמן	- מנהל מינהלת התחדשות עירונית
שרית קפלן	- ס' היועץ המשפטי
יעל אור	- ס' מנהל אגף שירות, מנהלת מח' רישוי עסקים
שני משיח	- ס' גזבר
דניאל נחמיה	- דובר העירייה
סמדר חכם	- ס' מנהל מחלקת גבייה
חי מיטלמן	- עוזר ראש העיר
אופק אפרים אללוף - עוזר בלשכת ראש העיר	

על סדר היום:

1. דבר ראש העיר.
2. אישור מועצת העיר להרכב ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים בהתאם לסעיף 169 ב לפקודת העיריות.
3. אישור מועצת העיר להרכב ועדת חינוך, בהתאם לסעיף 149(ט) לפקודת העיריות.
4. אישור מועצת העיר למינוי דירקטורים מקרב חברי המועצה, מקרב עובדי העירייה ומקרב הציבור, לחברה לפיתוח תרבות וספורט בנווה מונוסון בע"מ (חל"צ):
5. החלפת נציגת ציבור, חיה גרגי, בהרכב הועדה לבחירת "יקיר העיר" (ועדת רשות) ומינוי שמואל צביה במקומה.
6. אישור מועצת העיר להמלצות הועדה לקריאת שמות למקומות ציבוריים.
7. אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).
8. אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).
9. אישור מועצת העיר להוספת אפשרות להשתתפותם של "בנים ממשיכים" בהגרלת דירות במסגרת פרויקט התחדשות עירונית במתחם אשכנזי - העצמאות.
10. אישור נסיעת ראש העיר, אמנון סעד, והמשנה לראש העיר, יובב גוניקמן, לעיר התאומה, ביאליסטוק בפולין.

פרוטוקול

אמנון סעד: חברים, אנחנו רוצים להתחיל בישיבה. קיבלתי את ההצעה של ורדי להתחיל עם סעיפים 7-8 כדי לשחרר את סמדר. שימי, תקריא את סעיף 7 בבקשה.

סעיף מס' 7 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות.

שימי בונפיל: אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות. דברי הסבר - מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות על פי הסכמי הפשרה, כמפורט בישיבות מהצורפות. ועדת ההנחות של העירייה דנה בהסכמי הפשרה הנ"ל, בישיבתה מיום 9.8.23, והמליצה לאשרן בהתאם לראש חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס להסכמי הפשרה. לאור הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר הסכמי פשרה הכוללים מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה נגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצורפת בזאת, בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו, לאור המצב הכלכלי של הנישומים או טענות משפטיות שהועלו על ידם, נקיטה בהליכי גבייה נוספים אינה עשויה להניב פרי וקיימת המלצה הועדה להסכם פשרה על ידי עורך הדין שטיפל בתיק הגבייה. כנספח ג' פרוטוקול ועדת הנחות מיום 9.8.23, ללא הפרטים המזוהים, כי זה חסוי, ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות, במשרדי מחלקת הגבייה אצל הגברת סמדר חכם. הצעת החלטה: מועצת-

אמנון סעד: רגע, לפני זה, צריך דברי הסבר למי שרוצה, דברי הסבר של שרית. בבקשה. רק שניה, סליחה. תני ברף קצר, יש פה חברי מועצה חדשים. ברק, חיים, דוד.

מדברים ביחד

אמנון סעד: שרית, בבקשה.

שרית קפלן: אישור הסכמי פשרה, בסעיף 7, לפי סעיף 3.3.9, הכוונה להסכמי פשרה עם חייבים בארנונה, חובות של תשלומי חובה, שהעירייה לא הצליחה לגבות את מלוא החוב. אחרי חקירה כלכלית ואחרי חוות דעת משפטית של עורך הדין שטיפל בחוב, העירייה למעשה הגיעה להסכמי פשרה לפיהם היא קיבלה רק חלק מסכום החוב. התיקים האלה מלווים בחקירה כלכלית, וחוות דעת משפטית, ולמעשה במקרים האלה אין תועלת בהמשך ההליכים משפטיים לגביית החוב. כלומר, המשך תביעה משפטית או דברים אחרים כאלה, יעלו לעירייה יותר ולא יניבו דבר.

אמנון סעד: אוקיי. יש למישהו שאלה?

ברק עטרי: אני באמת, שאלה סתם לידע כללי. אני מנסה, זה חובות שהם כאן שנים אחורה לפי מי שראיתי, באמת, נמשכו. קודם כל, האם נעשו תהליכי גבייה בשנים הראשונות של החוב או שפתאום נזכרו אחרי 15 שנה יש לו חוב, או 14 או 10 שנים, אני לא יודע, ואז פתאום התעוררו ואמרו "וואלה, הנה, עכשיו, כבר אין לו כסף". אז-

שרית קפלן: כן, אז אני רגע אסביר. אנחנו בודקים מספר פרמטרים. אנחנו בודקים קודם כל הליכי גבייה שבוצעו, הליכים מינהליים, בדרך כלל שולחים הודעות דרישה, מבצעים עיקולי בנקים או עיקולים לרשות, או תביעות משפטיות. עכשיו, אני לא יכולה להגיד לך שבכל המקרים, באמת, אם אתה מסתכל אחורה, בוצעו בזמן אמת או ברציפות את כל ההליכים האלה. לא. זה היסטורי, כרגע אין לנו מה לעשות עם זה. אם יש לך שאלה לגבי תיק מסוים, מה בדיוק נעשה וזה-

ברק עטרי: לא, ממש לא. זה פשוט לדעת איך אנחנו מונעים את זה הלאה, זה אחד, השאלה שלי איך אנחנו מונעים את זה הלאה, על מנת שלא אחרי 10 שנים פתאום נזכרו שמישהו חייב, איך תביא עכשיו 200 אלף שקל חוב? "אין לי, אני אעשה פשיטת רגל", אז, איך אנחנו מונעים את זה? באמת, שאנחנו כל שנה או שנתיים בודקים, וואלה חייבים, ויוצאים נגדם בפעילות, זה אחד.

שרית קפלן: מחלקת הגבייה תענה, כי מה שצריך זה באמת לעשות מעקב עומק. אם יש לך שאלות?

אמנון סעד: (פונה לסמדר) את רוצה לענות על זה?

סמדר חכם: מה שאנחנו עושים היום, אנחנו שולחים כל הזמן באופן רציף הודעות דרישה, התראות, עיקולי בנקים, ואז אם לא נושאים פרי אז אנחנו הולכים לתביעה משפטית.

ברק עטרי: כן, אבל השאלה-

סמדר חכם: זה התהליך. להגיד לך שהכל מאה אחוז? לא. יהיו תמיד חייבים, אם זו השאלה. אף פעם לא יהיה לך-

ברק עטרי: אז החייבים גם ימשיכו להיות חייבים אחר כך, כי אין להם. זה כאילו אנחנו ניתן להם להיות עוד 20 שנה או 30 שנה על חשבון משלם המיסים-

סמדר חדס: לא, זה לא מדויק מה שאתה אומר-

ברק עטרי: אז, אני שואל, באמת אני שואל על מנת, סמדר, לא בקטע-

סמדר חכם: אנחנו עושים הליכים, מניתי את ההליכים. אבל עדיין יהיו כאלה שגם כשאנחנו תובעים אותם משפטית, אי אפשר לגבות. בגלל זה יש לנו את המחיקה הזאת.

אמנון סעד: מה שהיא אומרת שעושים, רק לא מצליחים להשיג כסף. לפעמים, יש הרבה הסכמי פשרה כאלה של בני משפחה, יורשים וכאלה, שהם משלמים את הכסף בדרך כלל. אז, מגיעים איתם להסדר, והאנשים האלה נכנסים לתקופות לא טובות בחיים שלהם עם כסף ואם הם באים לשלם, אז סמדר ממצה את זה עד הסוף-

ברק עטרי: לא, בסדר-

אמנון סעד: לא, אני רק אומר, לא אמרתי שאתה אומר שהיא לא בסדר. היא ממצה את זה עד הסוף, ואז כשאין ברירה אז מגיעים לאיזשהו הסכם פשרה. זאת אומרת, סמדר מצליחה, בניגוד ל- 338 ב- 339 היא מצליחה בכל זאת להוציא משם כסף ולהגיע להסכם פשרה.

הדר מימון: יש לי הצעת ייעול בנושא הזה, אולי היא תקבל, כי אנחנו עושים את זה כל שנה, וכל שנה אנחנו נתקלים בדברים היסטוריים כאלה של 1994, 2000-

אמנון סעד: לא, היא לא מדברת על 1994-

ברק עטרי: לא, אבל יש גם כאלה של שנים-

שימי בונפיל: זה כדי לסדר את הספרים של העירייה.

הדר מימון: אני חושב שאולי כדאי לנקוט באיזושהי גישה אולי קצת יותר אקטיבית, של לראות באמת מי המחזיק בנכס כשמתחילות הבעיות ולא להידבק לאותו מחזיק כשהוא כבר זקן או בפשיטת רגל או לא יודע מה, ולנסות למצות איתם בשבע שנים תהליכים, בסוף לא יוצא מזה כלום.

שימי בונפיל: זו החקירה הכלכלית.

הדר מימון: לא החקירה הכלכלית, לנכס, מי המחזיק בפועל בנכס-

שימי בונפיל: זה בחקירה הכלכלית.

הדר מימון: מי מפעיל את העסק-

אמנון סעד: תשמע, אני אגיד לך-

מדברים ביחד

אמנון סעד: טוב, רגע. אני אעשה לכם קצת סדר. אני אתן לך דוגמה, הדר. אני אתן לך דוגמה. אם תסתכל היום, 50% מהדירות או הבתים הם בשכירות-

הדר מימון: נכון, הדירות פחות מדאיגות אותי-

אמנון סעד: רגע, שניה, נגיע לזה-

הדר מימון: הדירות זה כסף קטן-

אמנון סעד: לא, רגע, שניה. נגיע לזה. רוב הסכמי ה-339, רוב ההסכמים הם של אנשים פרטיים ולא של עסקים. עסקים, כבר עושים חברה בע"מ, מתחכמים, אנחנו מכירים את זה. אתה כבר שואל את השאלות האלה אולי במשך כל השנים, אז אני אגיד לך מהניסיון שלי, הייתה יו"ר הוועדה בשתי קדנציות שונות. יש הרבה אנשים שכל כמה חודשים, כל שנה, מחליפים נכס, לא מסתדר להם פה, לא מסתדר להם שם. אתה בא, מנסה לעקל, גם אין מה לעקל. אז, בסוף בסוף, אתה תופס אותם באיזושהי נקודת זמן שמישהו בא ומוכן לשלם משהו כי אתה לא יכול לעשות כלום. כי אנשים באים, אני אומר לך, אולי אליך לא מגיעים כי אין לך משרד ולא מגיעים לפ"ע כאלה של תושבים ופגישות, אבל אנחנו שומעים את המקרים. אלה בדרך כלל המקרים שסמדר מסתדרת איתם והיא תמיד קוראת להם ומנסה להוציא גם אותם בסדר, שתהיה להם אפשרות להתקדם הלאה ולא יהיו מוגבלים או משהו כזה או להשיג כסף לעירייה עצמה. אז-

משה מגן: באיזה שלב מתחילה האכיפה? זה לפי כמות הכסף, או לפי מה?

יעלה מקליס: היום, אחרי חודשים.

שמואל רוטמן: חודשים, חודשים.

אמנון סעד: חודשים, חודשים ספורים.

שימי בונפיל: זה לוקח זמן ההליך.

אמנון סעד: יש גם נוהל, שולחים מכתב, הם באים, נותנים צ'קים ואחר כך הצ'קים חוזרים ואחרי הצ'קים הם באים, עושים הסדר ואומרים "אני אעמוד בו", אז עושים להם הוראת קבע-

שימי בונפיל: ולא עומדים בזה.

אמנון סעד: ולא עומדים גם בזה, עזוב-

שימי בונפיל: זה הליך-

אמנון סעד: טוב, מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מס' 1 בפרוטוקול

ועדת הנחות מיום 9/8/23.

סעיף מס' 8 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש)

אמנון סעד: סעיף מספר 8. שימי, תקריא.

שימי בונפיל: אישור מחיקת חובות לפי סעיף 3.3.8 לפקודת העיריות. מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת - ארנונה, מים וביוב, שילוט ואגרת שמירה, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות, נוסח חדש. ועדת הנחות של העירייה דנה בחובות אלו, בישיבתה מיום 9.8.23, והמליצה למוחקם בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים, וביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו ע"י מועצת העיר, למיצוי הליכי גבייה. לאור הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת הנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצורפת בזאת, בהליכי הגביה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו, מוצו הליכי הגביה, ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים, להניב תועלת כלשהי לעירייה. בכל המקרים המתאימים, נערכה עפ"י נוהל ועדת הנחות חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך הדין שמתפל בתיק הגבייה. כנספח ג', פרוטוקול ועדת הנחות מצורף לכם מיום 9.8.23, ללא פרטים מזהים. ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה אצל סמדר חכם.

הדר מימון: אני אשאל שאלה. סעיף 15-

אמנון סעד: רגע, שניה. אתה רוצה לשאול, תשאל את סעיף 15.

הדר מימון: סעיף 15, יש פה חינוך 2010, 2012, 24 אלף שקלים.

שימי בונפיל: לא, הם היו צריכים לשלם כשהיו להם ילדים במערכת החינוך, והיום אין להם כבר ילדים 20 שנה במערכת החינוך וזה נהיה ריבית וריבית-

הדר מימון: לא, כתוב 2010-2012-

מדברים יחד

אמנון סעד: טוב, רק שנייה. שרית, תגידי כמה דברים על זה-

מדברים יחד

אמנון סעד: זה לפעמים סכומים כאלה קטנים ש-

ברק עטרי: אחת לכמה זמן זה נעשה הדבר הזה של מחיקת החובות? אחת לשנה? סמדר? אחת לכמה זמן זה נעשה הדבר הזה שנקרא מחיקת חובות? כי שנה הבאה יהיו עוד 2 מיליון שקלים-

יעלה מקליס: למה שתיים?

ברק עטרי: כי עכשיו זה היה 1.8 ומשהו-

יעלה מקליס: כמה חובות יש עדיין במערכת, ישנים?

סמדר חכם: אני לא יכולה להגיד לכם את זה.

שרית קפלן: יש מצבת מאוד גדולה של חובות.

שימי בונפיל: מה זה, יש עשרות מיליונים-

יוסי חזן: מיליונים.

ברק עטרי: אז כל שנה אנחנו מורידים קצת קצת, הם אומרים.

שימי בונפיל: כן, כדי לסדר את הספרים של העירייה.

ברק עטרי: אז אם זה ככה, אולי כדאי שאני אתחיל לצבור חובות.

אמנון סעד: אני אגיד לך מה. כל מחיקה כזאת, עולה לעירייה כסף-

ברק עטרי: בטח שהיא עולה, עולה לתושבים כסף, מה זה ?

אמנון סעד: לא, לא. אתה לא מקשיב.

סמדר חכם: אבל זה גם להגיע להסכם-

אמנון סעד: שניה, סמדר. אני יודע מה אני רוצה להגיד. כל דבר כזה עולה לעירייה כסף. אתה מתחקה אחרי חברות בע"מ, רוצה לעשות הרמת מסך, כל מיני דברים כאלה, אתה ממצה את זה, במשך הרבה זמן אתה משלם כסף לעורכי דין. שום מחיקה, לא 339 ולא 338, לא עוברת, לא מגיעה להמלצה פה, מבלי שיהיה אישור של עורך דין שעשה את כל הבדיקות שלא ניתן לגבות יותר את הכסף-

עו"ד רוני חלמיש: זה דוח חקירה.

אמנון סעד: אז בוא, הסיפור הזה שיש, יש פה סיפור, אתה יודע, היו שנים שמחקנו 40-50 מיליון, בדרך כלל חברות בע"מ, שהחובות שלהם היו גדולים וחלק גדול מזה, מה שאתה שומע, "סכום מפחיד", חלק גדול מזה זו הריבית. זה היסטורי שניסו שנים להתחקות אחרי הנישום שחייב את הכסף, אבל לא הגיעו אליו. אז, בשלב מסוים, אחרי 10 שנים, אנשים עושים חברה בע"מ, שוכרים מקום באזור התעשייה, עושים הוראת קבע, מתחילים, נותנים צ'קים, הצ'קים חוזרים, עוברים 3-4 שנים, הם בורחים, או פחות-

ברק עטרי: הבעיה שיפתח עסק אחר בתוך יהוד, ואז הוא ירצה-

אמנון סעד: אתה לא יכול לעשות כלום, אבל. הארנונה אתה יכול לגבות רק על פי מי ששוכר את הנכס ולא על פי המחזיק. אגב-

ברק עטרי: זה מה שאני אומר, שוכר הנכס-

אמנון סעד: מי שרשום, לא הבעלים-

ברק עטרי: הבעלים-

אמנון סעד: מי שמחזיק בפועל.

שמואל רוטמן: זה נקרא מחזיק.

אמנון סעד: טוב, בסדר. יש עוד שאלות, רבותיי? טוב, אני מעלה להצבעה. מי בעד, רבותיי?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מס' 2 בפרוטוקול ועדת הנחות מיום 9/8/23.

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר.

אמנון סעד: חוזרים לסעיף 1. היינו אתמול בקבלת פנים לענבר לניר, ספורטאית למופת, באמת, אחלה בחורה, מרגשת, עם ערכים. עזבו את ההישג הספורטיבי שזה הישג אדיר, גם היא וגם רז הרשקו עמדו מול יריבים הרבה יותר גדולים בגודל שלהם וגם בדירוג שלהם וזה באמת הישג אדיר להגיע פעמיים לגמר, לקבל מדליית כסף. אז, באמת, חיכו לה המון ילדים קטנים שם, היה מאוד מרגש. אז, אנחנו א' מברכים אותה, מברכים את כל הספורטאים-

יפה וג'ימה: את כל המשלחת.

אמנון סעד: כן. מברכים את כל הספורטאים שהגיעו, גם מי שהגיעו להישגים וגם מי שלא, יש לנו לפנינו סמברג ועוד כמה כאלה.

אורית חן: היא מקבלת משהו בשם העירייה?

אמנון סעד: היא תוזמן לאיזה טקס או משהו. הם מקבלים, שינו להם את החוק, הם מקבלים על מדליית כסף 700 אלף שקלים ולא משלמים עליה מס. המאמנים מקבלים 250 ומשלמים מס. אז עם הספורטאים עשו חסד ועם המאמנים לא, זו כבר החלטה של שר הספורט. עוד משהו לגבי המתחנות הביטחוניות. היו לנו פה שתי ישיבות עם פיקוד העורף, התחלפה גם פיגורה שם, הגיעה מישהי חדשה, מפקדת הנפה. התחזיות נעות בין מיני קטסטרופה לקטסטרופה מלאה, ובציבור לא כל כך מרגישים את זה. אבל, במידה ויהיה תסריט "אמצעי", מה שנקרא, מיד יושבתו פה כל המערכות, כולל הכול. לא יהיו פה עסקים, לא יהיו פה כמובן בתי ספר, קייטנות, כל מיני דברים אחרים. יופעלו פה רק שני סופרים בעיר, שזה שופרסל ביג וסופר ברקת. הם קיבלו אישור למפעל חיוני ולכן רק הם המורשים היחידים שיכולים לפעול בסיטואציה כזו. יש כל מיני תרחישים, יש תרחישים שהם יותר לייט.

חיה: השאלה אם יש מלאי.

אמנון סעד: יש. מפעל חיוני-

ברק עטרי: הם מחויבים למלאי.

חיה: יש מלאי?

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: יש פי שתיים מלאי.

חיה: מפחידים אותנו שאין מים, לא יהיה מים-

אמנון סעד: אני רוצה להגיד לך. אני עברתי, כשהייתי עצמאי, עברתי עם רמי לוי והוא היה מפעל חיוני. ואני אומר לך שתמיד היו לנו במחסנים פי ארבע ופי חמש ממה שהיינו צריכים. לא סתם קיבלנו אישור של מפעל חיוני. אז, אני אומר, לא הולכים להפחיד אף אחד אבל צריך להיות באמת עם קצת פחות-

ליאור גלבוש: אמנון, מה מצבנו לגבי ממ"דים במערכות החינוך?

אמנון סעד: נגיע לזה. בהיערכות שלנו, לא מזמן קיבלנו גם אישור למחסה המוני בשבזי 5, שזה מה שנקרא HP לשעבר, יש שם מקום ל-700 איש. בתי הספר כולם יפתחו, בניגוד למה שקרה ב-7 באוקטובר, כי לא היה צורך. אנחנו נשאיר לנו מחסנית עתודה לזה שאם יהיו נפגעים או משהו כזה אז בחטיבה גם יהיה לנו מתקן קליטה, מרכז גנרציה וכולי. תראה, כרגע אין לימודים, אז ממילא. אנחנו אמורים לקבל איזושהי התרעה. אז, אנחנו גם יודעים, מה שהובהר לנו, מה שנאמר לנו, שזה יהיה בין שלושה לחמישה ימים, זה עלול לקרות השבוע או מהיום, עד לא יודע מה. אז אין לימודים, יש קייטנות, אם נקבל התראה, נפסיק את הכול. כאמור, בטיל הראשון שיגיע מהצפון, הראשון-

ברק עטרי: מאיפה שהוא, מה זה משנה מאיזה כיוון.

אמנון סעד: לא, הראשון שיגיע, לא בטוח שממקום אחר, תהיה הפסקה מוחלטת של כל הפעילות של כל המשק. אנחנו נגיע למצב חירום שהמרכז פה יבוא. במיגון, אני אומר, אנחנו במקומות גם שאין פער, למשל, בקריית הסביונים אין פער של מיגון, אנחנו גם נפתח את בתי הספר - יש את היוכל, יש את החטיבות. אז, זה יהיה הרבה יותר רחב. גם, למשל, אם תהיה הפסקת חשמל אז יש מרכז גנרציה, אנחנו יודעים לטפל, יודעים לשנע. מקווים שזה לא יקרה, אבל אם זה יקרה, כמו שאמר פה המפקד הנפה, הוא אמר שאנחנו בנויים לאירוע אחד גדול, מאוד משמעותי, אנחנו בנויים כעירייה, או לשני אירועים קטנים, יותר מזה לא נוכל לשאת. יש פה גם יחידת סער, שברק נמצא בה, של 120 מתנדבים. נקווה שזה לא יקרה, אבל, תאורטית, אנחנו מוכנים -

יפה וג'ימה: אולי טוב יהיה אם תפרסמו את מקומות המיגונים.

אמנון סעד: אז, אני אגיד לך -

יפה וג'ימה: המקומות הציבוריים. הווה אומר, בית הקולנוע, ועוד כאלה שאני לא מכירה.

שימי בונפיל: יש רשימה מפורטת -

אמנון סעד: יש רשימה -

יפה וג'ימה: איפה הרשימה ?

אמנון סעד: יש רשימה -

מדברים ביחד

אמנון סעד: היא תפורסם, רק שניה, רק רגע, אני אענה לה. יפה, אני עונה לך. תראי, בעיקרון, מאז שזה קרה, אני הוצאתי פוסט אחד רק ביום שישי. לא רציתי שתהיה פה קצת פאניקה או משהו כזה, רציתי רק שאנשים יבטחו בנו שאנחנו יודעים מה שאנחנו עושים. אנחנו נפרסם את הרשימה של המקלטים -

יעלה מקליס: זה באתר.

אמנון סעד: היא מפורסמת גם באתר, אבל נעשה את זה גם בקבוצת הוואטסאפ -

יפה וג'ימה: אבל יש אנשים מבוגרים שלא נכנסים לאתר -

אמנון סעד: נעשה את זה. בסדר, יפה, בשביל זה יש אותנו. אז, גם בפייסבוק -

שימי בונפיל: אנחנו זמינים בוואטסאפ -

אמנון סעד: יש לנו 23 מקלטים -

יפה וג'ימה: סכתא שלי, אין לה וואטסאפ -

אמנון סעד: אבל בשביל זה יש אותך, אנחנו לא בונים על זה שהיא תיכנס לוואטסאפ -

יפה וג'ימה: נו, באמת.

אמנון סעד: אבל, יפה, אנחנו לא בימים שהג"א היה עובר וכוז. היום, יש שכנים, יש קהילה תומכת. אי אפשר להגיע לכולם באמצעים שיש היום. בכל מקרה -

הדר מימון: נקווה לטוב.

אמנון סעד: בכל מקרה, יש עוד עדכון. מתוך 23 המקלטים הציבוריים שיש בעיר, עד סוף השבוע, 17 כבר יהיו נפתחים מרחוק, השישה הנותרים פשוט לא יכולים להיפתח מרחוק, אז אנחנו ככה מונעים ונדליזם וכל מיני תופעות כאלה שכשאנחנו פותחים מראש-

ברק עטרי: ואיפה הם נמצאים?

שימי בונפיל: מה?

אמנון סעד: ה-17? זה לא משנה-

ברק עטרי: לא, להפך, אלו שנעולים. זה יותר חשוב, ש-

אמנון סעד: אז נשארו לנו שישה-

גיל סימנהויז: קודם כל, נכון לשעה זו, כל המקלטים שלא נפתחים מרחוק, פתוחים.

ברק עטרי: אוקיי, מעולה-

ויקטור ג'נח: אמנון, אתה מדבר על ההתגוננות הציבורית שלך, של העירייה. אני מדבר על המקלטים הפרטיים, שהם, אני לא חושב שהפעם אנחנו נשב חמש דקות ונצא. לי נראה שאנחנו נשב אפילו שעות, בהמשכיות, אנשים לא יוצאים. יש מקלטים, קודם כל, קטסטרופה. שנית, רוב המקלטים אין להם שירותים ולא מים. זאת אומרת, אם יישארו שם שעתיים או שלוש, כל הצרכים יהיו בתוך המקלט, אם יצטרכו להישאר. לא יודע מי צריך לתת את הדעת, אולי הביטחון. משהו צריך לדעת עכשיו, לצאת בקריאה לתושבים- לרדת למטה ולפנות.

אמנון סעד: ויקטור, עשינו את זה יחד איתך-

ויקטור ג'נח: עשינו, בסדר, אבל עכשיו עוד פעם.

אמנון סעד: אנחנו שולחים להם הודעות-

שימי בונפיל: אנחנו שולחים, אנחנו בקשר איתם-

ויקטור ג'נח: כן, אבל עכשיו המים והשירותים.

אמנון סעד: השירותים? אנחנו צריכים לבדוק להם שירותים, ויקטור?

ויקטור ג'נח: לא לבדוק, אבל לבדוק מים-

אמנון סעד: אם יהיה אירוע מתמשך, נוכל להסיע אותם למחסות המונים ששם יש שתייה-

שימי בונפיל: או למקלטים אחרים, עירוניים.

ויקטור ג'נח: ככה? בירי מתמשך הם יצטרכו ללכת עם הציוד?-

אמנון סעד: כן, כן. מה לעשות?-

שימי בונפיל: ישנו במקלטים עירוניים, מה לעשות?

אמנון סעד: ויקטור, אתה היית פה ב-67?

ויקטור ג'נח: כן.

אמנון סעד: ישנו בתוך המקלט עם מזרנים, עם הכל.

ויקטור ג'נח: אתה לא היית פה ב- 67-

אמנון סעד: כן, הייתי בן 7, אני זוכר.

מדברים ביחד

הדר מימון: בואו נתקדם.

משה מגן: לגבי פיקוד העורף, איפה הוא בתמונה בהקשר שלנו, של יהוד? אם קורה אירוע כזה-

אמנון סעד: יש לנו רפרנטים של פיקוד העורף, שישנים פה, ביחד איתנו. אנחנו, כמובן שכל הצוות יהיה פה במידה ותהיה כזו פעילות-

משה מגן: וכוחות יגיעו לפה?-

אמנון סעד: יגיעו, כן-

שימי בונפיל: הכל לפי המצב.

ליאור גלבוץ: תלוי כמה אירועים במקביל יהיו. אם יהיו יותר משניים בכל הארץ, אין כוחות. ואני אופטימי. יש פה את המתנדבים שלנו, אנחנו נעשה מה שאפשר.

שימי בונפיל: מגן, לשאלתך. שתדע שיש פה כוחות ברמה היומיומית, לאו דווקא חיילים מפיקוד העורף, יש לנו פה את משמר העיר, יש לנו פה את כיתות הכוננות, יש לנו פה את כל מערך האבטחה שאנחנו פשוט לא מפרסמים כל דבר, כמו שראש העיר אמר, כדי לא לגרום לבהלה מיותרת. אם אני מעלה עכשיו פוסט "המקלטים נפתחו כי..." הואטסאפ יתחיל לרוץ "מה קרה? קרה משהו? אתם יודעים משהו?". בגלל זה, אנחנו מנסים למנוע את הבהלה-

הדר מימון: אני חושב שצריך לשים צו ריתוק למנכ"ל-

שימי בונפיל: יש לו צו ריתוק, הוא ישן פה-

אמנון סעד: יש לנו מיטה זוגית, למנכ"ל ולי. טוב, אני רוצה להעלות, גיל, תתחיל בבקשה עם הסעיף הראשון.

גיל סימנהויז: סעיף 2- אישור מועצת העירייה-

מדברים ביחד

סעיף מס' 2 - אישור מועצת העיר להרכב ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים בהתאם לסעיף 169ב לפקודת העיריות.

גיל סימנהויז: אישור מועצת העיר לוועדת המכרזים בהתאם לסעיף 169ב' לפקודת העיריות בהרכב הבא - אמנון סעד - יו"ר, ראש העיר; הדר מימון - חבר; חיים אפרגן - חבר; גיל סימנהויז - חבר, ונציג שר הפנים. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את הרכב ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים, בהתאם לסעיף 169ב' לפקודת העיריות בהרכב הבא - אמנון סעד, ראש העיר - יו"ר; הדר מימון - חבר; חיים אפרגן - חבר; גיל סימנהויז, מנכ"ל העירייה - חבר, ונציג שר הפנים. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד

גיל סימנהויז: אושר פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הרכב ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים, בהתאם לסעיף

169ב לפקודת העיריות, בהרכב הבא:

מס'	שם ומשפחה	תפקיד	הרכב
1	אמנון סעד	יו"ר	ראש העיר
2	הדר מימון	חבר	חבר מועצה
3	חיים אפרגן	חבר	חבר מועצה
4	גיל סימנהויז	חבר	מנכ"ל העירייה
5	נציג שר הפנים	חבר	נציג שר הפנים

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להרכב ועדת חינוך, בהתאם לסעיף 149ט) לפקודת העיריות.

גיל סימנהויז: סעיף 3 - אישור מועצת העיר להרכב ועדת חינוך, בהתאם לסעיף 149ט' לפקודת העיריות, בהרכב הבא: אמנון סעד, ראש העיר - יו"ר; יובב גוניקמן, המשנה לראש העיר - חבר; הדר מימון - חבר; משה מגן - חבר; ליאור גלבוע - חבר; ברק עטרי - חבר; דוד מזרחי - חבר; רוחל'ה פרנקל, מנהלת חטיבת סביונים - חברה; הדס פרוכטר, מנהלת בית ספר אורנים - חברה; מאיה כהן, נציגת ועדת ההורים העירוני - חברה, ונציג מטעם מועצת התלמידים העירוני. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את הרכב ועדת החינוך בהתאם לסעיף 149ט'-

אמנון סעד: חיים, יש לך שאלה? בבקשה.

חיים אפרגן: תראה, ועדת חינוך זה משהו שמאוד חשוב לאזרחים, לדעתי, ואין פה נציגי ציבור-

אמנון סעד: נכון, כי זה החוק. זו ועדת חובה-

גיל סימנהויז: הרכב ועדת החינוך לפי ס' 149ט' לפקודת העיריות, קובעת עד 11 חברים.

אמנון סעד: אני הכנתי רשימה גדולה, רוני אמר לי "אין נציגי ציבור"-

יעלה מקליס: אנחנו הזמנו כל מי שרצה להשתתף, הזמנו אותו לשיבות.

אמנון סעד: אוקיי, הצעה טובה. מצוין. על הכיפאק. אולי גם נעשה ועדת משנה שנשים עוד אנשים, נעשה נציגי ציבור, נקרא לזה "ועדת משנה" כדי שיוכלו, "הבה נתחכמה להם", יהיו פה אותם האנשים פלוס נציגי ציבור. נקרא לזה "ועדת משנה", ואז נשתמש רק בה ותוכל להגיע אורית או אנשים אחרים שירצו להיות. מבחינת, זה יהיה רחב ככל שניתן, אין בעיה עם זה. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הרכב ועדת חינוך, בהתאם לסעיף 149(ט) לפקודת העיריות, בהרכב הבא:

מס'	שם ומשפחה	תפקיד	הרכב
1	אמנון סעד	יו"ר	ראש העיר
2	יובב קוניגמן	חבר	חבר מועצה
3	הדר מימון	חבר	חבר מועצה
4	משה מגן	חבר	חבר מועצה
5	ליאור גלבוץ	חבר	חבר מועצה
6	ברק עטרי	חבר	חבר מועצה
7	דוד מזרחי	חבר	חבר מועצה
8	רוחלה פרנקל	חברה	מנהלת חטיבת "סביונים"
9	הדס פרוכטר	חברה	מנהלת בי"ס "אורנים"
10	מאיה כהן	חברה	נציג/ת ועד הורים עירוני
11		חברה	יושב/ת ראש מועצת התלמידים העירונית

סעיף מס' 4 - אישור מועצת העיר למינוי דירקטורים מקרב חברי המועצה, מקרב עובדי העירייה ומקרב הציבור, לחברה לפיתוח תרבות וספורט בנווה מונסון בע"מ (חל"צ).

אמנון סעד: אנחנו לא מדברים על בחירות, מדברים על עובדות, והעובדות הוא של מונסון, אז בואי, דברי עניינית. האיש גר במונסון, עשית את אותו הדבר ואת באה בטענות. ושוב את עושה את זה.

שמואל רוטמן: דרך אגב, יש לו זכות גדולה כי הוא זה-

אמנון סעד: לא יאמן אבל, פשוט לא יאמן. את עשית את מה שעושים עכשיו-

ברק עטרי: שניה, אז אם היא עשתה את זה-

יעלה מקליס: אתה אמרת שזה לא בסדר-

אמנון סעד: לא, רגע, שניה-

ברק עטרי: אנחנו ממשיכים עם אותו הדבר-

אמנון סעד: לא, זו לא עבירה, תירגע, ברק. זאת לא עבירה, מותר לנו לבחור אנשים אחרים. הייתה המלצה של מונסון על האיש הזה, הוא איש אדיר, עושה המון דברים-

ברק עטרי: אני לא מכיר אותו בכלל-

אמנון סעד: אני מכבד אותו, גם היא בעצמה כיבדה אותו. אבל, ההערה שלה הייתה קנטרנית ולא במקום. לך הייתי עונה בצורה אחרת ולה הייתי עונה בצורה אחרת. אתה, שעשית, לפחות תשתוק. את רוצה? תשתמשי במישהו אחר כדי להגיד את זה. אני מבקש-

שמואל רוטמן: למה זה גרם לכל העירייה-

אמנון סעד: שמוליק, אני מבקש להעלות את זה להצבעה. די, מספיק. אני מבקש להעלות את זה להצבעה.

יעלה מקליס: כשאתה אמרת את זה נגד בעז אלון, זה היה בסדר ועכשיו לא?

אמנון סעד : אל תתפרצי, אל תתפרצי. אין מוסר כפול פה. לך יש מוסר כפול-

יעלה מקליס : אתה אמרת-

אמנון סעד : לא, את.

יעלה מקליס : אתם יצאתם נגד בעז אלון-

אמנון סעד : את שמת את בועז אלון, לא אני-

יעלה מקליס : אתם יצאתם נגד בעז אלון. אתם יצאתם נגד בעז אלון-

אמנון סעד : לא הבאתם את זה בכלל להצבעה-

יעלה מקליס : אתם יצאתם נגד-

אמנון סעד : כן, אוקיי.

ורדי בושרי : מי יושב ראש העמותה ?

שמואל רוטמן : נציג מונוסון. זה תאגיד מעין עירוני שיש למונוסון, העמותה של מונוסון, יש לה 60% על פי חוק, זה מה שהציע משרד הפנים. יש לה 60% בבעלות, בחברות-

ורדי בושרי : 60% מהבעלות-

שמואל רוטמן : כן. ואת ה- 40% שלנו, של העירייה, לפי החוק, צריך למנות שלושה נציגים. עכשיו, לא נאמר שם, גידי לנדאו, הוא לא חבר ועד הרובע, הוא לא בניגוד עניינים, הוא נציג ציבור. דרך אגב, האדם הזה היה הראשון שהקים סיירת מדרכות לפני שמונה שנים ורץ, גם על יד הבית של חבר מועצה מביאליסטוק ומיפה את כל זה. זה אדם שהוא אדם משכמו ומעלה, תרם הרבה מאוד-

ורדי בושרי : אני לא מדבר על גידי לנדאו, שאלתי שאלה מי היו"ר.

אמנון סעד : קיבלת.

שמואל רוטמן : יו"ר מצד מונוסון.

ורדי בושרי : רגע, שנייה, אל תפריע לי בבקשה. האם ראש העיר חייב להיות בדירקטוריון הזה ?

אמנון סעד : כן. לפי הבקשה של מונוסון צריך להיות חבר מועצה אחד, ותמיד יש קדימות לראש העיר ואני הסכמתי ורציתי להיות שם, נקודה.

ורדי בושרי : אז אתה לא חייב-

יפה וג'ימה : אפרופו נווה מונוסון, למה שבת תרבות מתקיימת שם ?

אמנון סעד : כי אנחנו-

שימי בונפיל : כי יש סטטוס קוו בעיר, וככה זה נקבע.

אמנון סעד : לא, רגע, תן לי-

יפה וג'ימה : תושבי יהוד לא יכולים להגיע לשם.

שימי בונפיל : למה ? מונוסון זה יהוד. את הולכת (לא ברור), את במונוסון ?

יפה וג'ימה : לא. לא.

אמנון סעד : יפה, אנחנו בהמשך נעשה גם שבת, נקרא לזה אולי "חמשוש תרבות". נעשה את זה יפה-

יפה וג'ימה : יש תושבי יהוד מבוגרים שלא יכולים להגיע.

אמנון סעד : אנחנו בדרך לזה.

יפה וג'ימה : תודה.

אמנון סעד : אני מאוד מקווה שתהיה היענות. רגע, שניה.

יפה וג'ימה : לא חשוב מתי.

אמנון סעד : לא צריך לעשות עניין כשאינן עניין. את צודקת-

יפה וג'ימה : יש עניין ואני יודעת שזה לא בסדר.

אמנון סעד : לא. את צודקת, אמרתי. אבל אין עניין, מפני שאנחנו מקדמים את זה, כמו דברים אחרים.

יפה וג'ימה : אני בשבת תרבות אוספת עוד שלוש חברות שלי-

שימי בונפיל : אז לא, יהיה לך פה. יום חמישי.

יפה וג'ימה : שאלתי שאלה, קיבלתי תשובה-

שימי בונפיל : קיבלת תשובה, גמרנו.

אמנון סעד : ככה זה, כשנגיע למונוסון יהיו הרבה שאלות.

מדברים ביחד

אמנון סעד : טוב, אני רוצה להעלות את זה להצבעה. מי בעד ? בבקשה.

מדברים ביחד

אמנון סעד : אני אעשה את זה עוד פעם. רגע, חבר'ה, שקט. בבקשה, מי בעד ?

אופק אפרים אללוף : בעד - יוסי, שימי, אמנון, רוטמן, יובב, ברק, ליאור, דוד, ויקטור, משה, הדר.

נמנעים ?

יעלה מקליס : אני נמנעת.

אופק אפרים אללוף : חיים ?

חיים אפרגן : בעד.

אופק אפרים אללוף : ורדי ?

ורדי בושרי : בעד, אמרתי.

הצבעה :

בעד - 13 אמנון סעד, יוסי חזן, שימי בונפיל, שמואל רוטמן, יובב גוניקמן, ברק עטרי, ליאור גלבוץ, דוד מזרחי, ויקטור ג'נח, משה מגן, הדר מימון, חיים אפרגן, ורדי בושרי.

נמנעים - 1 יעלה מקליס

החלטה : מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את מינוי הדירקטורים מקרב חברי המועצה, מקרב עובדי העירייה ומקרב והציבור, לחברה לפיתוח תרבות וספורט בנווה מונסון בע"מ (חל"צ) :

מס'	שם משפחה	נציג מקרב	
5	אמנון סעד	חברי המועצה	ראש העיר
6	יעל אור	עובדי העירייה	ס' מנהל אגף שירות ומנהלת מח' רישוי עסקים
7	גידי לנדאו	הציבור	תושב

יעלה מקליס : אני נמנעת, ואני חוזרת על הדברים. גידי לנדאו הוא בן אדם מאוד רציני והוא תרם הרבה לציבור במונוסון, וגם עשה דברים טובים ליהוד. אני עדיין חושבת, ובמיוחד כשהצוות שיושב מולי התנגד למועמד שהיה בזמנו, שצריך להביא מישהו שבאמת מייצג את האינטרסים של החלק הזה של יהוד, כפי שהיה במקור. ואני, שוב, זה לא אישי, אלא זה עניין עקרוני וזה עומד בסתירה לרעיון המקורי של הקמת השותפות הזאת בתוכנית.

אמנון סעד : טוב, תודה רבה, אני לא אגיב על זה. היו סיבות אחרות, אבל באמת אני לא רוצה ללכת אחורה.

סעיף מס' 5 - החלפת נציגת ציבור, חיה גרגי, בהרכב הוועדה לבחירת "יקיר העיר" (ועדת רשות) ומינוי שמואל צביה במקומה.

אמנון סעד: סעיף 5 - החלפת נציגת ציבור, חיה גרגי, בהרכב הוועדה לבחירת "יקיר העיר", ועדת רשות, ומינוי שמואל צביה במקומה. הצעת החלטה. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את מינויו של שמואל צביה כחבר בוועדה לבחירת "יקיר העיר" (ועדת רשות) במקום חיה גרגי.

סעיף מס' 6 - אישור מועצת העיר להמלצות הוועדה לקריאת שמות למקומות ציבוריים.

אמנון סעד: סעיף מספר 6 - אישור מועצת העיר להמלצות הוועדה לקריאת שמות למקומות ציבוריים. סעיף 6 הוא סעיף מאוד רציני.

שימי בונפיל: זה רגיש.

אמנון סעד: בסדר, האופוזיציה יכולה להתייעץ, מותר להם. אני מדבר עכשיו על נושא מאוד רציני, ואני רוצה באמת שלא יפריעו פה, לא מהציבור ולא מקרב מי שיושב פה סביב השולחן הזה, גם את וגם אתה. מדובר פה על החלטה של ועדת הנצחה לקריאת שמות, יש פה נרצחים, יש פה מי שנהרג על משמרתו. אנחנו עשינו עבודה מאוד רצינית, כיבדנו את המשפחות ככל אשר יכולנו, זה מאוד רגיש. נעשתה פה עבודה על ידי ליאור בוקר. ליאור בוקר היה איש הקשר שלנו עם המשפחות, הוא ליווה אותן, דיבר איתן, סגר איתן, סיכם איתן איך תראה ההנצחה, אפילו באיזה אבן, באיזה גופן של כתב. ליאור ירד איתם לפרטי פרטים. רצינו, באמת, שלא תהיה שום תקרית כי גם ככה הכל תוסס ורגיש, וכאב שבלתי נגמר-

ליאור בוקר: אנחנו סיירנו, קבענו איפה כל סלע יהיה-

אמנון סעד: קבענו איפה כל סלע יהיה וגם עשינו, באמת, אני לא אקרא לזה מחווה, אבל עשינו איזשהו צעד קדימה עם ועדת השמות מפני שאמנם לא הייתי אף פעם בוועדת השמות, אבל ב-10 השנים האחרונות הייתה מדיניות שלא להנציח את הנרצחים או את מי שנהרג על משמרתו. כאשר הגן או אפילו מי שמת לא על משמרתו או לא נרצח בפעולות איבה או דברים כאלה, לא להנציח גינה על שמו. כאילו, שזו לא תהיה גינה, אלא פינה בגינה, ואני שיניתי את זה, ראיתי שהפעם זה באמת כאב בלתי נגמר. ההורים לחצו ובכו והגיעו אלינו לשיבות, ולכן הפעם קיבלנו החלטות קצת שונות מפעמים קודמות. אני, באופן אישי, עושה את זה בלב שלם לגמרי. אני לא חושב שזה יפריע ציבורית או משהו כזה. זה נעשה פה, יש פה כמה סעיפים. שימי יקריא אותם, הוא איתי יחד בוועדה, יחד עם יוסי, יחד עם אחרים. היו גם נציגי ציבור, היו גם נציגים של המשפחות השכולות, של הנרצחים. אז אני רוצה באמת שפה יהיה קשב רב בשביל לכבד את הנרצחים ואת הנופלים, לא אותנו.

שימי בונפיל: אישור מועצת העיר להמלצות הוועדה לקריאת שמות במקומות ציבוריים. דברי הסבר: ביום 27.6.24, התכנסה הוועדה לקריאת שמות במקומות ציבוריים והמליצה על ביצוע ההנצחות הבאות: קריאת גינה הנמצאת ברחוב מרכוס, בשם גינת "רוח יהודאי", הי"ד, או כל שם אחר שייבחר על ידי משפחתו של רון יהודאי-

אמנון סעד: להזכירם, רון נרצח ב-7.10, בנובה. אבא שלו יודע את השעה המדויקת, 11:47. אבא שלו תמיד אומר "אם הייתם מגיעים בזמן, אפילו קצת אחרי הזמן, הבן שלי היה בחיים". זה אי אפשר להתמודד עם כאב כזה. יושב מולך בן אדם כזה, אתה נאלם דום. הוא אומר לך "מה מה היה חסר? איפה הם היו? הוא לא נהרג בשש וחצי בבוקר". אז אלה באמת דברים מאוד מאוד רגישים וזה מה שקרה עם רון.

שימי בונפיל: קריאת כיכר התנועה בצומת רחובות בגין ודרך החורש בשם "כיכר החלומות", על שם דניאל שפרבר, הי"ד.

אמנון סעד: שפרבר נהרג ב-7.10, הוא היה בגודל 414. זה לא ממש איזה משהו גרנדיוזי, אנחנו עושים שם איזו פינה כזאת קטנה, כיכר החלומות. ליאור בחר-

ליאור בוקר: בכיכר יהיה סלע-

אמנון סעד: ליאור בחר יחד, אני שוב חוזר, יחד עם המשפחה את הכיתוב ואת הצבע של הסלע. שבאמת-

שימי בונפיל: את הגובה אפילו-

אמנון סעד: ברגעים הקשים של המשפחות האלה, שהם יהיו מרוצים. אז, זה שפרבר.

שימי בונפיל: הנצחת רס"ר במילואים יואב לוי, הי"ד, בגינה האתגרית ברחוב מקלב, על ידי הקמת גל-עד לזכרו.

אמנון סעד: אז, יואב לוי נהרג בפיצוץ הגדול שהיה, שנהרגו 21 חיילים, הוא היה אחד מהם. חייל מילואים, שגם כן המשפחה ביקשה ואנחנו נעתרנו. זה יהיה פה במקלב, מאחורי-

שימי בונפיל: יש שתי גינות, הגדולה.

אמנון סעד: כן. אוקיי.

ליאור בוקר: מול הספרייה.

שימי בונפיל: הנצחת סמ"ר יונתן-יוני גולן, הי"ד, על ידי מיצג הנצחה שיכלול ציור על קיר אולם הספורט במונוסון, בתוספת לוח מידע על סיפור הגבורה שלו, בתיאום מלא עם ועד רובע המונוסון.

אמנון סעד: כן. אז, הייתה להם, למשפחה, בקשה להנציח אותו בציור על אחד הקירות של קיר-

ליאור בוקר: הקיר של אולם "אורנים".

אמנון סעד: כן. זאת אומרת, דיברו יחד עם ועד הרובע להגיע לגודל מסוים, למתווה מסוים, מה ייאמר, מה יחתך. זאת אומרת, שלא נכפה עליהם הר כגיגית. אז, זה נעשה גם ברגישות וגם בשיתוף פעולה עם הוועד של רובע מונוסון.

שימי בונפיל: הנצחת גדעון באבני, הי"ד, על ידי העברת גינת הקטוסים שברשותו לגינה הקהילתית והצבת לוח הנצחה על פי הפורמט העירוני הקבוע.

ליאור בוקר: גדעון נרצח בבארי-

אמנון סעד: לא-

ליאור בוקר: בניר עוז, סליחה.

שימי בונפיל: בת זוגתו נחטפה-

יעלה מקליס: בנירים. היא נחטפה ושחררה, נטלי.

ליאור בוקר: כן. היא, בעסקה היחידה שהייתה, היא שוחררה והוא נרצח, לצערנו. הוא גידל ביחד איתה גינת קטוסים מאחורי ויצמן 4, והבקשה של המשפחה היא להנציח עם גינת הקטוסים. אנחנו נעביר אותה, אחרי שתאשר, לגינה באלפרט, גינת קטוסים עם גל-עד לזכרו.

שימי בונפיל: העתקת לוח ההנצחה של לוחמות האצ"ל, רות מוריץ, הי"ד, ומרים אהרון, הי"ד, מקיר בית הכנסת על שם רבי שלום שבזי, למינְרַט המסגד הסמוך ולהוסיף להנצחה את סמל האצ"ל המיתולוגי, עפ"י בקשת גבאי בית הכנסת.

אמנון סעד: מה שקרה זה שיום אחד בהיר, קמנו וראינו שגבאי בית הכנסת שמו את השלט ההיסטורי, הגדול, הצהוב הזה, על השלט שהעירייה עשתה. אתם עשיתם את זה בקדנציה הקודמת, והוא פשוט החליט שלא, זה לא יהיה כי זה לא המקורי. בסוף, הגענו להסכמה שאנחנו לא נוציא עכשיו את השלט החדש שוועדת הנצחה פה בעירייה אישרה אותו, אלא נשים את זה במקום אחר כדי שגם זה יהיה וגם זה יהיה. למרות שהייתה להם הרגשה של בעלות על השלט המקורי, אנחנו לא, הגענו איתם להסכם כזה שזה יהיה במקום אחר ולא יוציאו את השלט החדש של העירייה.

שימי בונפיל: זה אומר שיהיו שם שניים.

אמנון סעד: כן.

ורדי בושרי: רגע, תן לי להעיר הערה. בזמנו, היה איזשהו טקס שהגיעו בני המשפחה והעירו הערה שאחד התאריכים שם הוא שגוי. אני לא זוכר מה, אבל אני מציע שמישהו, באמת-

שימי בונפיל: נשמח, תביא לנו, נתקן. תביא איש קשר, נתקן.

ורדי בושרי: לך לשלט, תראה. יכול להיות באמת שיש איזושהי טעות בשנת הלידה, או לא יודע מה.

שימי בונפיל: בסדר-

ורדי בושרי: אני לא יודע מה.

אמנון סעד: לא, לא. תראה, לפי ההיסטוריה-

ורדי בושרי: אני אומר לך, טעות, טעות. אחד מבני המשפחה העיר לנו, אבל אני לא זוכר על מה.

שימי בונפיל: הנצחת בני משפחת קניאס, הי"ד, על ידי שילוט הנצחה בפורמט העירוני הקבוע שהוצב בשטח הציבורי ברחוב כצנלסון.

אמנון סעד: אני אגיד לכם. אני, הרבה שנים יש לי את הרעיון הזה לעשות גל-עד לזכר המשפחה הזאת. המשפחה הזאת נרצחה ב-1953, כאשר-

יפה וג'ימה: האמא והבת-

אמנון סעד: לא, גם הילד מת אחר כך בבית החולים. אחרי כמה ימים הילד גם מת. היה נקרא אז, בזמנו, רחוב 16, וזה היה בעצם הבית הכי מזרחי בכפר. חוליה של פדאיון, מה שנקרא "פדאיון", נכנסה ל-"יהודייה" מה שנקרא, זרקה רימון לבית הזה, האמא נהרגה יחד עם אחד הילדים ואחרי כמה ימים נהרג הילד השני. בעקבות האירוע הזה, ישראל יצאה לפעולת קילייה, את זה אתם מכירים כבר, אין צורך לדבר על זה יותר מדי, זה אירוע היסטורי בעיר הזאת שאף פעם לא שמעו עליו, לא ידעו עליו ואנחנו רוצים שידעו שפה זאת ההיסטוריה, זה חלק מההיסטוריה של המקום הזה. יש עוד דברים אחרים-

יעלה מקליס: רחוב השלושה, הינה-

אמנון סעד: כן, זה נקרא רחוב השלושה, אבל הדור הצעיר ומי שנמצא פה, אפילו דור ביניים, לא מכיר את הסיפור הזה ולכן אנחנו-

שימי בונפיל: הנצחת יחזקאל רפפורט ז"ל באנדרטת המייסדים.

אמנון סעד: אנדרטת המייסדים נעלמה מתישהו, השלט שהיה שם נעלם מתישהו, קדנציה, לפני לה שיעלה הייתה ראש עיר. לא יודעים איפה הוא, מנסים למצוא אותו, מחפשים-

יעלה מקליס: אמרו שחלק מהמתכת נמצאת במחסן-

אמנון סעד: כן, חלק מהמתכת פה, שם, היה אצל נתן בז'ה, לא משנה, לא מוצאים את זה. אז, חלק מדור ההמשך של המייסדים של העיר הזאת פנה אלינו ואנחנו רוצים להקים את זה מחדש. אז, כמובן, אנחנו נעשה עוד בדיקה אם יש עוד כאלה מהמייסדים שלא הנציחו אותם בזמן, או משהו כזה-

ויקטור ג'נצ: אבל רק מתים, לא חיים.

אמנון סעד: איך?

שימי בונפיל: מתים, מתים.

אמנון סעד: ויקטור, אתה, אם תסכים, בחייך אני מוכן לעשות-

יפה וג'ימה: זה לא נושא לצחוק.

אמנון סעד: זה סגולה לאריכות ימים.

ויקטור ג'נצ: חשבתי לפני חודש שיהיה, הגיע הזמן-

שימי בונפיל: הקמת אנדרטת המייסדים מחדש, עם כל ההנצחות שנעשו והיו בעבר במסגרתה בעבר ולמקומה שתהיה בפארק "תל יהוד".

יעלה מקליס: זה היה חלק מהתוכנית של "תל יהוד".

שימי בונפיל: עדכון שילוט רחובות שנמצא בפורמט הישן-

יפה וג'ימה: יש עוד חייל אחד שלא מוזכר פה-

שימי בונפיל: יש בעיר, ברחובות העיר, כמה סוגי שילוטים- יש אחד בצבע ירוק, אחד בצבע לבן, וגם בפורמט ובשם רק כתוב "וייצמן" בלי השם, או כתוב רק "בגין", בלי השם ובחלק כתוב גם וגם. אז, עשינו סקר עירוני מבחינת השילוטים ויש פורמט עירוני שלא הלכו לפיו. אנחנו רק הצבענו על זה שכל השילוט ברחובות יהיו בפורמט הקבוע העירוני ואחיד.

ליאור גלבוע: יש לזה משמעויות תקציביות, על מה מדובר?

אמנון סעד: לא, זה לא הרבה. זה כולה שלט ברחוב-

שימי בונפיל: יש כמה שלטים ברחובות כאלה, שצריך לתקן אותם, להחליף אותם.

ליאור גלבוז: כמה? עשרה או מאתיים?

שימי בונפיל: רק בעיר הוותיקה, לא מדובר על השכונות החדשות.

יפה וג'ימה: שמוליק, יש חייל, אור-חיים שמו, שעדיין טרם מלאו חודש ימים-

שימי בונפיל: שימי.

יפה וג'ימה: שימי. אור חיים. אני הייתי בשבעה-

שימי בונפיל: בן לילך.

יפה וג'ימה: מה?

שימי בונפיל: בן לילך.

יפה וג'ימה: לא יודעת בן מי. אבל, למה הוא לא מוזכר פה?

אמנון סעד: הוועדה הזאת הייתה, קמה בחודש יוני, לפני שהוא נפטר. אני בקשר אישי עם המשפחה, את יודעת, ראית גם. אם כבר שאלת, אז אתמול דיברתי עם הצבא, הצבא לא עושה שלושים. אנחנו נרתמנו, לא בתור עירייה, בתור חברים. נרתמנו לעשות את השלושים-

יפה וג'ימה: מתי הם רוצים את השלושים?

אמנון סעד: ב-14 לאוגוסט.

יפה וג'ימה: בבית?

אמנון סעד: כן, הם רוצים בבית, הם לא רצו בבית כנסת-

יפה וג'ימה: הוא פשוט למד עם הנכדה שלי-

אמנון סעד: אז, אני אומר, פניתי לצבא, הצבא אמר לי "תשמע, אני לא משתתף, אבל אני יכול לתת לך שולחנות וכמה בקבוקי מים", אמרתי לו "תבוא אלינו, אנחנו ניתן לך הרבה יותר"-

יפה וג'ימה: אז אתם תנציחו אותו-

אמנון סעד: אנחנו נדבר עם המשפחה ונעשה את זה ברגישות-

שמואל צביה: אמנון, יש גילוי מצבה בשלושים?

אמנון סעד: לא יודע. אני עושה.

שימי בונפיל: כנספח ב', פרוטוקול הוועדה לקריאת שמות למקומות ציבוריים, יש את הפרוטוקול, מי שרוצה לעיין, וכל האנשים שהוזכרו יש גם על כל אחד ואחת כמה מילים, מי הם, מה הם עשו, איך הם נהרגו ומה קרה. ככה שזה משהו שהוא מאוד-מאוד רגיש, מי שרוצה לעיין, בשמחה.

אמנון סעד: אז לפני שאני מעלה את זה להצבעה, אני רוצה קודם להגיד. באמת, תודה רבה מקרב לב לליאור בוקר, שעשה פה עבודה נהדרת. תראו, קל לפוליטיקאים להיגרר לתוך המגרש הזה ולהגיד, "עזרתי לכם". אבל, אנחנו פה כי זו החלטה שהתקבלה בלי שנדון עליה. ליאור לקח את המושכות, נתנו לו את המושכות, הוא עשה את כל העבודה מול המשפחות, כאשר אנחנו, אנשי הציבור, היינו מרחוק, מאחור, גיבינו את ליאור. באמת, הוא עשה עבודה נהדרת. אני אומר לכם, הוא בחן את סוגי הסלעים, את הצבע שלהם, איך נראים השלטים, באיזה גופן, באיזה צבע, הלך משפחה-משפחה והסדיר איתם את העניין ממש, עד הסוף, שלח כמה דוגמאות, המשפחות בחרו את הדוגמה. כל הכבוד, באמת, על המסירות לשמה. אני מודה לך באופן אישי ובשם כולנו. תודה רבה.

מחיאות כפיים

ליאור גלבוז: רגע, התוצאה היא שיהיה שילוט אחיד או שיהיו כמה-

אמנון סעד: על מה אתה מדבר, על זה?

ליאור גלבוז: על העבודה-

ליאור בוקר: הסלע, הגוון שלו יהיה שונה, אבל השילוט אחיד לחלוטין. אחד צבע גיר ואחד בזלת-

חיים אפרגן: הפונטים זהים.

ורדי בושרי: אנדרטת המייסדים, בזמנו, נתן ב'זה, בהיותו יו"ר הוועדה-

אמנון סעד: הוא אומר שהוא לא מוצא את זה.

ורדי בושרי: הוא הוציא את זה.

אמנון סעד: הוא אומר שהוא לא מוצא את זה.

ורדי בושרי: רגע, אין לכם רשימה?

אמנון סעד: אין לכם רשימה? אתה היית-

ורדי בושרי: אני, יש לי. שאלתם אותי? אם אתם רוצים, תשלחו פקס. חבר'ה, אנחנו חברה מסודרת, אנחנו לא קואליציה. אתם רוצים? בקשה מסודרת, אישור של היועץ המשפטי-

אמנון סעד: מה מספר הפקס שלך?

ורדי בושרי: בקופת חולים יש פקס עדיין, תשלח לשם.

מדברים ביחד

אמנון סעד: טוב, אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את המלצות הועדה לקריאת שמות למקומות ציבוריים מיום 27/6/24:

- א. קריאת גינה הנמצאת ברח' מרכוס בשם "גינת רון יהודאי" או כל שם אחר שייבחר ע"י משפחתו של רון יהודאי ז"ל.
- ב. קריאת כיכר התנועה בצומת הרחובות בגין ודרך החורש בשם "כיכר החלומות" ע"ש דניאל שפרבר ז"ל.
- ג. הנצחת רס"ר (במיל') יואב לוי ז"ל בגינה האתגרית ברח' מקלב ע"י הקמת גל-עד לזכרו.
- ד. הנצחת סמ"ר יונתן (יוני) גולן ז"ל ע"י מיצג הנצחה שיכלול ציור על קיר אולם הספורט במונוסון בתוספת לוח מידע על סיפור הגבורה שלו (בתאום מלא עם ועד רובע מונוסון).
- ה. הנצחת גדעון באבני ז"ל ע"י העברת גינת הקקטוסים שברשותו לגינה הקהילתית והצבת לוח הנצחה עפ"י הפורמט העירוני הקבוע.
- ו. העתקת לוח ההנצחה של לוחמות האצ"ל, רות מוריץ ז"ל ומרים אהרוני ז"ל, מקיר בית הכנסת ע"ש "שבזי" למינרט המסגד הסמוך ולהוסיף להנצחה את סמל האצ"ל (עפ"י בקשת גבאי ביהכנס"ס "שבזי").
- ז. הנצחת בני משפחת קניאס ז"ל ע"י שילוט הנצחה בפורמט העירוני הקבוע, שיוצב בשטח הציבורי ברחוב כצנלסון.
- ח. הנצחת יחזקאל רפפורט ז"ל באנדרטת המייסדים.
- ט. הקמת אנדרטת המייסדים מחדש עם כל ההנצחות שנעשו במסגרתה בעבר ולמקמה בפארק "תל יהוד".
- י. עדכון שילוט רחובות שנמצא בפורמט הישן.

סעיף מס' 9 - אישור מועצת העיר להוספת אפשרות להשתתפותם של "בנים ממשיכים" בהגרת דירות במסגרת פרויקט התחדשות עירונית במתחם אשכנזי - העצמאות.

אמנון סעד: סעיף 9 - אישור מועצת העיר להוספת אפשרות להשתתפותם של "בנים ממשיכים" בהגרת דירות במסגרת פרויקט התחדשות עירונית במתחם אשכנזי - העצמאות. דברי הסבר: מועצת העיר אישרה את החוזה עם חברת "אאורה" המחדשים את ישראל בע"מ להלן ההסכם ו"אאורה" בהתאמה. במסגרת החוזה, בנספח ב', נקבע בהיתר ש- 100 דירות יוקצו לזכאים, תושבי יהוד מונוסון, אשר ייבחרו בהגרלה שתיערך ע"י "אאורה", בפיקוח עיריית יהוד מונוסון. הגדרת הזכאים נקבעה בהסכם כתנאי סף להגרלה, עמידת המבקש, זוגות או יחידים תושבי יהוד מונוסון, להלן- המבקש, בקריטריונים המצטברים הבאים: כתובתו הרשומה של המבקש במרשם האוכלוסין בחמש השנים לפחות שקדמו למועד האחרון להרשמה לרכישת דירה הייתה ביהוד-מונוסון. לעניין בני הזוג, די שתנאי זה מתקיים לגבי אחד מהם. שליחות מטעם מדינה לחו"ל לא תגרע מתקופת הרציפות הנדרשת. לצורך הוכחת האמור בסעיף זה, יהיה על מבקש להגיש צילום תעודת זהות או תעודת זהות רלוונטית, הכוללות ספח מתאים או העתק תמצית ממרשם האוכלוסין. גילו של המבקש או בן/ בת זוגו, לא יפחת מ- 21 שנים במועד האחרון להרשמה להגרלה. אין ולא הייתה בבעלותו ובחכירתו של המבקש ובת/בן זוגו דירת מגורים, או חלק מדירה, במהלך חמש השנים האחרונות שקדמו למועד האחרון להרשמה להגרלה. להלן- "מחוסר דיוור". לצורך הוכחת האמור בהיסק זה, יהיה על המבקש להגיש תצהיר בנוסח שיוכן על ידי "אאורה" ויאושר על ידי עירייה. ראש העיר, אני, מבקש לאפשר גם לבנים ממשיכים כהגדרתם להלן של תושבי העיר להשתתף בהגרלה. הכוונה הינה למי שכתובתו הרשומה של אחד מהוריו בחמש השנים האחרונות הייתה בעיר יהוד מונוסון, התוספת הנ"ל מקובלת על ידי "אאורה". במהלך הרישום להגרלה הזאת-

ברק עטרי: שהייתה.

אמנון סעד: כן-

ברק עטרי: זה כבר היה, זאת אומרת שאנחנו עושים עכשיו בדיעבד.

אמנון סעד: לא, אנחנו לא עושים בדיעבד. אני תיכף אסביר. חכה. למה למהר? יש לך עוד הרבה שנים ללמוד.

ברק עטרי: אני לומד, אני לומד.

ויקטור ג'נצ: ארבעה חודשים. תכבד אותו.

אמנון סעד: לא, שנייה. אני סולח לו, כי הוא בא טהור, הוא חדש, הוא רוצה ללמוד. מותר לו והכל בסדר. ויקטור, נעזוב את זה. ואז, פנו אלי במשך התקופה הזאת, של הימים האלה, פנו אלי הרבה הורים שהילדים שלהם, בנים ממשיכים, ושאלתי את "אאורה" מה הקצב של ההרשמה. תוך כדי זה, אמרתי שאני מוכן שהחברה האלה יירשמו. זה נעשה גם בפעם הקודמת, לפי מיטב ידיעתי, בהגרלה אחרת שהייתה פה, וזה דבר מקובל, ולכן אמרתי לו שהם יכולים להירשם, להיות בהגרלה, אבל בהגרלה הוכרז באותו היום שהם אומנם כאילו זכו חלק, היו מתוך 160, שזה ממש לא הרבה, שזה תלוי בהחלטת מועצת העיר. כפוף להחלטת מועצת העיר. זאת אומרת, אם אנחנו לא מקבלים החלטה חיובית אז הם לא ברשימה, הם לא באופן אוטומטי יהיו שם. אנחנו הלכנו לקראת ההורים, היו הרבה פניות של הורים, גם לאורה, גם אליי, גם לאחרים, ואכן זכו שם כמה שזכו, אני לא הייתי בהגרלה-

ליאור גלבוץ: רגע, יש לי שאלה, ברשותך. כמה אנשים השתתפו בהגרלה?

אמנון סעד: 160.

ליאור גלבוץ: 160. וזכו מתוכם 100?

אמנון סעד: כן. זאת אומרת, 60 היו בחוץ.

ליאור גלבוץ: עכשיו, מתוך ה- 60 האלה, יש גם אנשים שהם לא בנים ממשיכים, שהם פשוט תושבי יהוד אותנטיים.

אמנון סעד: כן.

ליאור גלבוץ: זאת אומרת, בפועל מה שקרה זה שבנים ממשיכים דחקו את רגליהם של תושבי העיר האותנטית-

אמנון סעד: אתה יכול לקרוא לזה דחקו, אנחנו נתנו להם אפשרות לזכאות ומבחינת זה, אם אתה עכשיו מאשר את הזכאות שלהם, אז הם זכאים. זה לא מקרים של מישהו שנסע, לא יודע לאן. זה מקרים של בנים ממשיכים שיצאו מהעיר לפני שנה, שנתיים, שכר דירה באיזשהו מקום ונבדק-

ליאור גלבווע: רגע, אבל בקריטריונים היה כמה זמן הבן אדם גר מחוץ לעיר? אתה אומר שנה-שנתיים, זה נשמע סבבה, אבל אם הוא 20 שנה לא גר בעיר?

אמנון סעד: לא, אז הוא לא יכול היה להירשם. ברור שלא.

ליאור גלבווע: לא, זה לא ברור-

אמנון סעד: גם 20 שנה מחוץ לעיר בגיל 25, בן כמה הוא יבוא לפה? בגיל 45? לא היו מקרים כאלה.

ורדי בושרי: רגע, רגע, שאלה. אני רוצה להבין. בקריטריונים, מי שאמור להשתתף, מי שהשתתף, זאת אומרת בהגרלה כבר, הוא אמור להיות תושב המקום בחמש השנים האחרונות, נכון?

אמנון סעד: נכון.

ורדי בושרי: יופי. בקריטריון הזה, כמה זכו?

ליאור גלבווע: 60.

ורדי בושרי: 70-

אמנון סעד: מי אמר?

ורדי בושרי: אתה.

אמנון סעד: אתם לא מקשיבים למה שאני אומר. אמרתי שמתוך 160, 30 היו בנים ממשיכים, כ-20%. אני לא יודע אם זה בהתאמה-

אמנון סעד: אז 130 לא? עומדים בקריטריון הקיים, לא הבנים הממשיכים-

אמנון סעד: כן. נכון.

ורדי בושרי: זאת אומרת, לא הבנתי. אז כמה זכו? אם יש 130 מציעים-

אמנון סעד: זכו בסך הכול 100.

ורדי בושרי: נו?

אמנון סעד: אני לא יודע מה התמהיל.

ליאור גלבווע: כרגע הסברנו את התמהיל-

יעלה מקליס: הוא שואל האם ייתכן שמי שזכה הוא כזה ולא מקיים את התנאי הראשון-

אמנון סעד: ברור, כן.

ורדי בושרי: אז מה זה ייתן אם ניתן בנים ממשיכים אם אתה אומר שיש 130 תושבי המקום היום?

שימי בונפיל: כי מי שזכה והוא לא עומד בקריטריון, עכשיו אתה מכשיר את הקריטריון כדי שהוא יהיה זכאי.

חיים אפרגן: הם לא יודעים כמה יש.

ורדי בושרי: על חשבון אלה שהיו ב-

אמנון סעד: אתה אומר על חשבון, אני אומר נתתי להם צ'אנס-

ורדי בושרי: רגע, בסדר, אבל, אמנון. שנייה רגע. בוא רגע נפשט את זה. היו 130 שעומדים בקריטריונים-

אמנון סעד: בסוף-בסוף, כשביקשתי לדעת מה הייתה הכמות של הנרשמים, אז כנראה שבשבוע האחרון הייתה דהרה לכיוון הזה. כשאני דיברתי עם "אאורה", היה מספר קטן מאוד של נרשמים ולכן לא רציתי שיקרה כמו שקרה במקרים אחרים, שבסוף מכרו את זה בשוק החופשי, ורדי-

ורדי בושרי: אני איתך-

אמנון סעד: אני יודע שאתה איתי, אז אני מסביר לכם את הרקע של הדבר הזה. זה מה שקרה, ואני גם שאלתי את "אאורה" וגם יש פה אחרים שדיברו, שאלתי אותם "מה הקצב של ההרשמה?" הם אמרו "תשמע, הקצב של ההרשמה הוא די חלש, אנחנו עומדים בסביבות 50-60", וגם היה לחץ של הורים, אני יכול להגיד לך אפילו שמות, תרצה, אני אגיד לך את זה אחר כך. של חברים שלי ושלך של הרבה שנים, שאמרו בשבילך של הרבה שנים שאמרו "תשמע, אני מקרה כזה, אני מקרה כזה". בדקנו את התמצית של ההורים, כמה שנים הם פה, "אאורה" בדק כמה שנים הם היו פה, מעל גיל 21 לא 18, וככה בחרנו. מסתבר שבסוף, בשבוע האחרון, המון אנשים ניגשו. מ-60 זה הגיע ל-

יפה וגי'מה: אז למה הם פתחו למכירה? עד עכשיו הם היו צריכים, בגלל שהבת שלי גרה ברחוב אשכנזי, הם היו צריכים לשפץ-

אמנון סעד: אז, גם עכשיו. אתה יודע גם איך זה, אני אזכיר לך. כשקנינו, אתה ואני, את הבית לזוגות צעירים במעפילים, אז קראו לזה "סמטת ויצמן", זכינו 56 אנשים בבית ב-80 אלף דולר, 200 אלף שקלים. אתה יודע כמה זכו ולא רצו? אני התחננתי בפני ניסים, שאז היה שותף שלי-

ורדי בושרי: נכון, נכון, אני זוכר-

אמנון סעד: אני שאלתי את רגב "תגיד, רגב, ב-200 אלף יהיה לי בית?" אמר לי "אמנון, אחלה בית, תירשם". אז נרשמתי וגם קניתי וגם ככה הצעתי נישואים. אבל, אני אומר לך, שזה היה צריך להיות מחסנית הרבה יותר גדולה, בטח ובטח בעת ההיא של שבוע לפני הזה. וגם, לאור זה שפנו אלי באמת הרבה הורים, אמרתי, "תשמע, חבל שיישאר פה איזה 20-30 דירות למכירה בשוק החופשי"-

ורדי בושרי: אבל אם זכו 130, איך נשאר דירות?

אמנון סעד: לא-

ורדי בושרי: 130 עמדו בקריטריון הראשון כתושבי המקום-

אמנון סעד: אבל אין להם עכשיו קדימות על פני הבנים הממשיכים. ברגע שהשארתי את זה על תנאי והבאתי את זה לפה, אם אתם מאשרים, אז אלה שבבנים הממשיכים שהם מתוך ה-100, יקבלו.

ליאור גלבע: ואם לא?

ורדי בושרי: על ידי מה אנחנו עושים?

ליאור גלבע: ואם לא?

ורדי בושרי: שקט שנייה-

אמנון סעד: אני מבין את זה-

ורדי בושרי: רגע, אמנון. שנייה-

אמנון סעד: אין 30 שנותרו, יש הגרלות אחרות-

ורדי בושרי: אמנון, שנייה. שנייה, רגע.

אמנון סעד: צפויים פה עוד קמפיינים כאלה, כאלה, אחרים.

ורדי בושרי: קודם כל, שלא יהיו אי הבנות, אני בעד, הכול בסדר, לתת, ובנים ממשיכים ותושבי יהוד, אני הראשון בראשונים.

אמנון סעד: כן.

ורדי בושרי: אבל אי אפשר תוך כדי תנועה לשנות את הקריטריונים. בוא, בוא נהיה הגונים עם עצמנו קודם. אם הקריטריון זה זה, ועל פי זה יצאו להגרלה, זאת אומרת ידעו מראש מה הקריטריונים. עכשיו, לו היו חסרים למאה, כן? כמו שהיה בזמנו, כמו שאתה מציג, וזה נכון, וזה בסדר-

אמנון סעד: זה סיטואציה אחרת, אבל לא חשוב, אוקיי.

ורדי בושרי: אז, מה קורה? למעשה, אלה שזכו, אנחנו באים ואומרים להם "חבר'ה, תראו, אתם הייתם 130, מתוכם 100 זכו, עכשיו אנחנו עוצרים את המשחק, מערבבים את הקלפים, מביאים בנים ממשיכים כמו שאתה מגדיר. אז, מה קורה? אלה שכבר זכו, אנחנו למעשה מוציאים אותם מהמשחק. אז, מה יקרה?

אמנון סעד: אני אגיד לך. שאלת וסיימת, או שלא?

ורדי בושרי: לא, אתה מבין?

אמנון סעד: הבנתי, אני רוצה לענות לך.

ורדי בושרי: אי אפשר להחליף קריטריונים במהלך הזה. אם זה היה מראש, זה בסדר.

אמנון סעד: אז, אני עשיתי את זה על פי שיקול הדעת שלי, אמרתי שאני אביא את זה למועצה. ואני אגיד לך עוד משהו. אי אפשר גם היה לבוא להגיד לבנים הממשיכים האלה "תירשמו, אבל אם יירשמו כאלה שהם נטו, נטו שיש להם את החמש שנים האלה והם יזכו, הם יהיו לפניכם". אז, לא היו נרשמים. אז זה משהו שלקחתי כהחלטה, צריך לקבל החלטות, אני נמצא פה כדי לקבל החלטות ולא כדי לפחד מכל העולם.

ורדי בושרי: לא צריך לפחד-

אמנון סעד: לא, אני אומר, אתה תגיד מה שאתה רוצה ואני אגיד מה שאני רוצה. גם לי מותר להגיד, נכון?

ורדי בושרי: ברור.

אמנון סעד: אז, קיבלתי את ההחלטה הזאת בפרק זמן מסוים, בנקודת זמן מסוימת, שפחדתי שלא יהיו מספיק נרשמים ושזה לא ילך למקום אחר, אז אמרתי, אוקיי, אני מאפשר וברגע שאתם נרשמים אתם חלק מההגרלה, ואם תזכו במאה הראשונים אתם תקנו. לא אמרתי את זה לזוגות הצעירים, אבל זה מה שאמרתי ל"אאורה". זה המצב, אתה יכול לקבל את זה, אתה יכול לא לקבל את זה. אני מקבל את זה אם לא תקבל את זה. אבל זאת הייתה ההחלטה שלי באותה נקודת זמן. אני רק יכול להגיד על דברים אחרים שמתוכננים פה, אני לא מדבר במסגרת הזאת שהעירייה הגיעה להסכמות עם "אאורה", יש כל מיני מיזמים שלא יצאו הרבה שנים, הרבה שנים, ואנחנו במסגרת הזאת, אתן לך דוגמה - אנחנו הולכים לעשות איזה מיזם של שני בניינים שלעירייה יהיו שם 17 דירות לזוגות צעירים ולא במקל, והעירייה תמכור את זה, גם תרוויח כסף וגם יהיו מחירים משמעותית יותר זולים. יתרה מזאת, שחררתי עם המינהל עוד 208 יחידות דיור ל"דירה בהנחה" ב"גדות", מה שלא היה מוסכם לפני, הסכמתי ונתתי להם אישור, זה כבר יצא לשיווק. זאת אומרת, יש פה מאמץ מאוד-מאוד גדול. אני לא אשכח אף פעם שקניתי את ביתי, שאני גר בו עד עכשיו, יותר משלושים שנים באותו מקום, קניתי אותו במסגרת זוגות צעירים. אז, אתה יודע, אנחנו זוכרים שגם היו לא מספיק נרשמים בכל מיני הגרלות-

ורדי בושרי: כן, אבל זה לא המצב-

אמנון סעד: זו חוכמה שבדיעבד. במקל, קנו אנשים פרטיים את הדירות הכלואות שאתה ואני הצבענו נגד.

ורדי בושרי: כן, אבל כי לא היו מספיק נרשמים-

אמנון סעד: אבל מאיפה אתה יכול לדעת שיהיו? אז אני נסמך על משהו מהעבר ואני בנקודת הזמן שדיברתי עם "אאורה", היו כ- 50-60 נרשמים אז אני קיבלתי החלטה-

ורדי בושרי: אז היית צריך להביא את זה לשיבת מועצה לפני ההגרלה.

ליאור גלבוץ: בדיוק.

אמנון סעד: לא הייתי צריך להביא את זה לשיבת מועצה. הייתי צריך להביא, יכולתי לעשות את זה. לא עשיתי את זה, עכשיו אני מבקש בדיעבד לעשות את זה. אתה יכול להצביע בעד, אתה יכול להצביע נגד-

ורדי בושרי: אבל אתה פוגע באלה ש-

אמנון סעד: אני לא פוגע באף אחד. כל מי שניגש להגרלה ידע-

ורדי בושרי: אבל מי שהלך להגרלה זה לפי הקריטריונים שהיה-

אמנון סעד: לא. אנחנו פרסמנו והסברנו את זה גם בהגרלה עצמה שהייתה שיש פה גם בנים ממשיכים. זה שבשבוע האחרון ניגשו עוד, לא יודע, 80 או 90, אני לא יודע כמה, זה על הכיפאק, אבל זו לא הייתה מגמה. לכן, זאת החלטה שלי. אפשר להגיד עליה לא טובה, זה בסדר.

יפה וג'ימה: אמנון, יש לי שאלה-

אמנון סעד: כן.

יפה וג'ימה: איך אני מקבלת אישור לפתוח עגלה באיזשהו מקום ככה-

אמנון סעד: זה לא לעכשיו-

יפה וג'ימה: אני רוצה לדעת. אני רוצה למכור ג'חנן וקובנה בשבת, אני רוצה עגלה. לא יעזור. אני רוצה לדעת מה הקריטריונים.

ורדי בושרי: אמנון, דרך אגב, אפשר לאשר את זה מההגדרה הבאה. אם אתה אומר יש הגרלות נוספות בצנרת ש-
אמנון סעד: זאת הצעת ההחלטה, ורדי. אתה יכול להצביע נגד, אתה יכול להצביע בעד. זה בסדר-

ורדי בושרי: אבל למה ככה? למה ככה להצביע נגד? אי אפשר לדבר? אי אפשר לעשות סיעור מוחות? לפתוח לכם קצת את הראש? מה קרה? מה קרה? -

אמנון סעד: ורדי, תקשיב, זו דמוקרטיה. אתה יכול להצביע בעד ואתה יכול להצביע נגד. אנשים נרשמו, שילמו דמי קדימה וזכו. תחליט מה שאתה רוצה, אתה רוצה לעשות פוליטיקה, תעשה-

ורדי בושרי: למה פוליטיקה?

אמנון סעד: אני אומר שאתה יכול לעשות, לא אמרתי שזה מה שאתה עושה. תחליט מה שאתה רוצה. אני מביא את זה כהחלטה.

ורדי בושרי: אי אפשר בדיעבד-

אמנון סעד: אני מביא את זה בדיעבד, עשינו פה מיליון דברים בדיעבד איתך עם יוסי ואיתה. אז, תפסיק, נו. עכשיו אתם צדיקים גמורים. (פונה ליעלה מקליס) את רוצה להגיד משהו? בבקשה, לפני שאני מעלה את זה להצבעה.

יעלה מקליס: אחד, העיקרון שדיברת עליו, שהיו פחות מ-100 נרשמים, הוא עיקרון נכון. אבל השאלה, קודם כל, האם פרסמו את הנושא שהרחיבו את הזכאות ואז כל אחד שהיה זכאי להגיש אכן הייתה לו אופציה להגיש כמו כל אחד אחר, או שזה רק אלו שבאו ודיברו וביקשו, ואז בעצם היה להם יתרון יחסית שלא היה ציבורי, ואז יש בעיה כי אם מישהו יבוא ויגיד, "אני לא ידעתי, לא פרסמתם לי ולכן לא ניגשתי כי ידעתי שאני לא בקריטריונים, או הילד שלי לא בקריטריונים", אז זו בעיה-

אמנון סעד: "אאורה" פרסמו-

יעלה מקליס: איפה? מתי?

אמנון סעד: איפה שפרסמו, איפה שפרסמו את הזוגות הצעירים פרסמו גם את זה.

יעלה מקליס: אני יכולה להגיד שכמה אנשים שפנו אליי אמרו שהם לא מכירים את הדבר הזה ולא הכירו-

אמנון סעד: בסדר. אני נתתי להם הנחיה לפרסם, אני לא עקבתי אחרי הפרסומים שלהם.

יעלה מקליס: ודבר שני, אני חושבת שמבחינת ההסתכלות של הדברים, אז נכון לתת קודם כל עדיפות למי שבאמת, עומד בקריטריון הזה שגם דומה לקריטריון של "דירה בהנחה" או "מחיר מטרה" או כל דבר אחר, ואחר כך, אם נשארות דירות פנויות, אפשר גם לתת הרחבה לאנשים אחרים, ולכן, אני מציעה הצעת החלטה, ברשותכם, שזה יהיה הנוסח שלה, שאומרת שמעבר למה שלא נמכר במסגרת התנאי הראשון, יעמוד לרשותם של אנשים נוספים ותהיה אפשרות לכולם להיות מועמדים לרכישת הדירות.

אמנון סעד: שמענו. ברק, מה יש לך להגיד?

ברק עטרי: אני אומר אם מחר-מחרתיים יש עוד 100 דירות, כמו שאתה אומר-

שמואל רוטמן: לא שמענו, מה אמרת?

ברק עטרי: אמרתי, אם מחר-מחרתיים יש עוד 100 דירות, בסדר? ולצורך העניין, כמו שאתה אומר, אני יודע, תושבי המקום, יש לנו 120 או 50, אתה יודע מה, 100 ו-100 בנים ממישיכים. אז, ל-100 לא נותנים קדימות, באמת אני שואל, אז יכול להיות שיעברו 80-

אמנון סעד: אתה שואל, תן לי לענות לך. תראה, אני אגיד לך משהו. תראו, אני אגיד לכם משהו. יש פה גם קהל, כדאי שתדעו. מקליס בעצמה הודתה שלא נרשמו 100 איש, או ל-50 דירות לא נרשמו במקלב, ורדי. אתה מקשיב למספר? 50 לא נרשמו. רגע-

יעלה מקליס: נרשמו 300-

אמנון סעד: תורי לדבר, גברת. 50-

יעלה מקליס: 300-

אמנון סעד: לא, ב- 50 אני שואל-

יעלה מקליס: 300 נרשמו-

אמנון סעד: כמה מחוץ ליהוד זכו שם? כמה כאלה שהם לא זוגות צעירים? אני דפקתי שם דלת, דלת. לא היו שם 300. קנו שם אנשים שלא היו זכאים, שהגיעו לשם, לא בני יהוד. אני דפקתי שם דלת-דלת בבחירות, ראיתי את האנשים, שאלתי אותם, את כל הדירות הכלואות. את בעצמך אמרת לפני דקה, איך את סותרת את עצמך, שלא היו מספיק נרשמים. את יכולה להסביר לי איך את סותרת את עצמך? באותו המשפט-

יעלה מקליס: אמנון, לא, לא הבנת אותי. אמנון, תנשום רגע-

אמנון סעד: אני נושם טוב, אל תלמדי אותי לנשום.

יעלה מקליס: אני פרגנתי לך-

אמנון סעד: אני אותר על זה, אני באמת מוותר על זה. תדברי עניינית.

יעלה מקליס: אבל אני מחליטה מה להגיד-

אמנון סעד: בוודאי, אל תפרגני לי. זה תלוי-

יעלה מקליס: פרגנתי לך שאם אין מספיק נרשמים ב- 100 דירות האלה-

אמנון סעד: את אמרת משהו אחר-

יעלה מקליס: זה מה שאמרת.

אמנון סעד: זה מוקלט. תוציאי ונראה.

יעלה מקליס: פרגנתי לך שזה היה דבר נכון, שאם לא היו מספיק נרשמים, להרחיב את כמות הנרשמים כדי שזה לא יעבור למכירה בשוק החופשי. מאחר והעלית את הנושא של 49 הדירות ההן, היו 300 נרשמים, הרבה מעבר ל- 49 הדירות שעמדו למכירה. למה 49? כי אחת הדירות הועמדה לרשות העירייה בתור גן ילדים. זה היה הסדר בוועדת הערר בזמנו. אז, אז היו 300.

אמנון סעד: כבר בחדר הזה זה לא נכון-

יעלה מקליס: כן? למה?

אמנון סעד: כבר בחדר הזה מה שאת אומרת לא נכון, כבר בחדר הזה.

יעלה מקליס: מה זה קשור?

אמנון סעד: לא נכון.

יעלה מקליס: למה לא?

אמנון סעד: למה? אני לא רוצה לדבר, יש פה את הבן אדם שיושב פה. כבר בחדר הזה זה לא נכון.

יעלה מקליס: תבדוק.

אמנון סעד: טוב, תקשיבו-

הדר מימון: אני רוצה להעיר הערה-

אמנון סעד: אני אבדוק? את תבדקי.

יעלה מקליס: הכל נכון. אין בעיה.

אמנון סעד: בחדר הזה, פה, זה כבר לא נכון. עובדתית, ממה שאת אומרת.

יעלה מקליס: מה לא נכון?

אמנון סעד: די.

יעלה מקליס: מה לא נכון?

אמנון סעד: די, תסתכלי טוב. תפתחי את העיניים-

יעלה מקליס: מה?

אמנון סעד: תסתכלי שמאלה ימינה ותגידי שזה לא נכון. שמה? שמה? מה לא נכון?

אמנון סעד: אני לא אדבר פה על אנשים. את צריכה לדעת, ואת יודעת-

הדר מימון: אני מסתכל על הפרסום-

יעלה מקליס: לא יודעת על מה אתה מדבר.

אמנון סעד: שהיו פה אנשים לא מזוגות צעירים שנקלטו בדירות האלה. על מה את מדברת? אין שם זוגות צעירים.

יעלה מקליס: באמת?

אמנון סעד: כן. תסתכלי פה, אני לא שולח אותך החוצה. תסתכלי פה.

יעלה מקליס: מה זה קשור לפה?

אמנון סעד: כשתגדלי, תביני. אולי פעם תביני. זה לא ייאמן. טוב, הדר, תשמע רגע. יש פה הצעת החלטה-

יעלה מקליס: אמנון, אתה לא מדבר על עובדות, אתה מדבר באיחור של חמש שנים.

הדר מימון: בפרסום של "אאורה", זה פורסם-

אמנון סעד: כן. מה פורסם?

הדר מימון: מפורסם - כתובת המבקש שרוצה להירשם להגרלה, או בן/בת זוגו, אחד מהורי המבקש הינם ביהוד מונסון במהלך 5 השנים שקדמו למועד האחרון להרשמה להגרלה-

אמנון סעד: אז אלה שדיברתי איתם כנראה לא מיודעים-

הדר מימון: הבעיה היא שבנספח ב' אני לא רואה את זה.

יעלה מקליס: זה לא היה.

אמנון סעד: כן. שמה? מה, לא הבנת כל מה שדיברנו פה?

הדר מימון: לא, זה ב"אאורה".

אמנון סעד: כן, זה מה שהיא שאלה.

הדר מימון: לא, זה ב"אאורה". מה שאנחנו מאשרים כרגע-

שימי בונפיל: כן, היא שאלה אם "אאורה" פרסמה, אז אתה מקריא שהיא פרסמה.

הדר מימון: זה בסדר, אבל עבור מה שאנחנו מאשרים כרגע-

אמנון סעד: בנים ממשיכים. אני קורא לזה "בנים ממשיכים".

יעלה מקליס: מתי זה פורסם?

ליאור גלבוע: מתי זה פורסם?

אמנון סעד: זה פורסם מהיום שנתתי להם אישור. תראו, רגע, אני רוצה לסכם. הדר, תן לי. קודם כל, טוב שעזרת לנו. הדר-

יעלה מקליס: הדר, באיזה יום היה הפרסום של "אאורה"?

ורדי בושרי: מה פורסם? על מה הוא מדבר?

אמנון סעד: שאפשר, מי שההורים שלו גרים ביהוד יכול להירשם. זה בניגוד למה שהיא אמרה, אז עובדתית כבר היא לא צודקת.

ורדי בושרי: אז מתי זה פורסם? לפני ההגלה?

הדר מימון: יוני.

שימי בונפיל: יוני.

אמנון סעד: טוב, אני רוצה להמשיך. תבדקו אחר כך מה שאתם רוצים, אין בעיה. תקשיב, אני רוצה רק להגיד משהו. הדר, הדר. בסך הכול, עזוב, מי שרוצה להתחכם, שיתחכם. אני קיבלתי החלטה, אני עומד מאחוריה במאה אחוז, ואני אחזור עליה עוד הפעם. סך הכול, כל הזמן מהפרסום עד להגרלה היו שלושה שבועות, זה הכול. שלושה שבועות. במהלך השבוע השני, כבר התחילו להגיע פניות אליי ואל "אאורה". שאלתי את "אאורה", תגידו, כמה נרשמים יש? אמרו לי 50-60, התזרים של הנרשמים חלש, ואני אמרתי באותה נקודת זמן שאני מקבל עליי החלטה, אני אביא את זה למועצת העיר אחר כך, בדיעבד, כי אני לא יכול עכשיו, היה להם דד-ליין שלא יכלו לחזור בו. ניסיתי להגיע לחדש שמיני כדי לאשר את זה ואז אמרו לי, תשמע, אנחנו כבר בבעיה של שיווק ודברים כאלה, וההחלטה שלי הייתה כזאת שאני לא רוצה שיקרה מצב כמו שקרה, איפה שהגברת אומרת, והיא לא יודעת שמימינה או משמאלה, יש כאלה שגרו בדירה בלי להיות זוגות צעירים. הנה, אני אומר לך, שמואל, תבדוק אותי. לא היא, תבדוק אותי אתה.

שמואל רוטמן: אני יודע.

אמנון סעד: אז, זאת ההחלטה שקיבלתי-

יעלה מקליס: גם היום בן אדם לא חייב להיות בדירה-

אמנון סעד: אני שלם עם ההחלטה הזאת. עכשיו, רוני, רק תגיד לי איך זה, מה הולך ההליך, איך אנחנו דנים בבקשה שלה, בהצעת ההחלטה שלה.

עו"ד רוני חלמיש: אתה יכול להצביע אחד נגד השני-

אמנון סעד: לא, מה הראשון?

עו"ד רוני חלמיש: אתה.

אמנון סעד: אני?

עו"ד רוני חלמיש: אנחנו נצביע את שניהם ביחד, להעמיד את ההצבעה-

אמנון סעד: אז אני מעמיד את ההצבעה שלי-

ורדי בושרי: רק שנייה, אמנון. שנייה. הדר.

הדר מימון: מה?

ורדי בושרי: אתה אומר, אם אני הבנתי נכון, שלפני ההגרלה "אאורה" עשו תיקון בפרסום?

ליאור גלבוע: הוא לא יודע אם זה היה לפני ההגרלה.

הדר מימון: לפי מה שאני רואה, הפרסום של "אאורה"-

ליאור גלבוע: מתי היתה ההגרלה?

מדברים ביחד

ורדי בושרי: רגע, שניה, זה חשוב.

מדברים ביחד

אמנון סעד: אתה רוצה לשאול שאלה עניינית?

ורדי בושרי: אני ענייני.

אמנון סעד: להגיד שאולי הם פרסמו את זה אחרי ההגרלה, תגידו, באמת, עם מי אתם חושבים שאתם מתעסקים פה?

ורדי בושרי: מי אמר?

אמנון סעד: זה שמשמאלך.

ורדי בושרי: אני אמרתי דבר כזה?

אמנון סעד: כן, נו באמת. תדברו לעניין. נקבל, אפשר לעשות על זה דיון-

ליאור גלבוע: אני שואל שאלה-

אמנון סעד: לא, אתה שואל אותי אולי זה היה אחרי. נו, באמת.

ליאור גלבוש: אני לא יודע מה התאריך של ההגדרה יחסית לזמן הפרסום, וזה דבר דרמטי.

אמנון סעד: אז אני אומר ואני חוזר עוד פעם - אתה יכול להאמין, אתה יכול לא להאמין. הדר, עצור רגע. היה סך הכל מהיום של הפרסום עד להגדרה שלושה שבועות. אני מעריך שתוך שבוע וחצי, אחרי שבוע וחצי, אני קיבלתי את החלטה הזאת, כי ראיתי, לא הייתי מקבל את זה בשבוע הראשון כי בשבוע הראשון זה לא מדד אם נרשמים או לא נרשמים. אני פחדתי שבאמת לא ירשמו, אז זה היה משהו במהלך השבוע השני באמצע. זה מה שהיה -

שימי בונפיל: כגיבוי -

ורדי בושרי: אז, זאת אומרת, אם אני מבין נכון, "אאורה" פרסמו לפחות שבוע וחצי -

אמנון סעד: נכון.

ורדי בושרי: שאפשר שגם בניס משיכים ישתתפו?

שימי בונפיל: נכון.

ורדי בושרי: אז למה אתם לא אומרים את זה מההתחלה?

מדברים יחד

אמנון סעד: הפרויקט הבא, אנחנו נהיה יותר חכמים ונעשה כזה דבר שאם, א', לא יהיה לנו לוח זמנים כזה. דבר שני, שאם יהיה מתוך חודש של הרשמה, אם אחרי שבועיים לא הגענו לשלב מסוים זה כבר יהיה בהחלטה הראשונה, יהיה מותר לתת לנו בהחלטה לקום בהודעה לבנים ממשיכים.

הדר מימון: הצעת ייעול - פעם הבאה, שהמחירים לא יופחתו למחיר הפרי סיל. כי הם נותנים עשרה אחוז.

אמנון סעד: אני מזכיר לך שבקדנציה הקודמת דיברנו על זה, שאלנו מה יהיו המחירים, קיבלנו ירושה, פעלנו לפיה. אתה יודע, לא האמנתי שתהיה היענות למחירים האלה, באמת לא האמנתי והייתה היענות מאוד יפה, אולי פחות ממה, אולי יותר, לא, יותר ממה שציפיתי, באמת -

יעלה מקליס: אם היית יודע שיש 130 נרשמים -

אמנון סעד: בטוח שלא הייתי עושה את זה. ברור. אבל אני עשיתי את זה בתוך חצי מהזמן שהיה, כששאלתי כמה נרשמים יש. אני התקשרתי, כי התקשרו אליי הורים של בניס ממשיכים. (פונה לתושב) אבנר, אתה רוצה לשאול שאלה?

אבנר: לא, אני רוצה להגיד. קודם כל, המצב שלך היה נכון לאותו רגע. דבר אחד חסר - התקשורת הציבורית. אני לא נכנס לאתר של "אאורה" כל שעתיים. אני כן מקבל פעם ביום בסמס, הודעות מעיריית יהוד על אירועים, על סגירת כבישים. זה עובד נהדר. מספיק שהייתם מוציאים באותו יום, במקביל לפרסום ב"אאורה", שכל תושבי יהוד ידעו -

אמנון סעד: אז אני אגיד לך, אבנר. אנחנו עשינו, הקונסטרוקציה התחילה בזמן של הקדנציה הקודמת, הגיעה אליי. אני לא הייתי מוכן להשתתף בדבר הזה, אני רק אישרתי את האישור למי שפנה אליי. מי שעשה מלכתחילה את הפרסום היה "אאורה", מהיום הראשון. הוא גם עשה את הפרסום. ביקשו ממני להגיע להגדרה, לא הגעתי. לא, אני אומר לך, אבנר. אנחנו לא משתתפים, אנחנו לא עושים להם יחסי ציבור. זה לא נכון, זה לא תקין -

ליאור גלבוש: אבל זה שירות לציבור שלנו, אמנון -

אמנון סעד: ממילא מי שנרשם עקב אחרי הדבר הזה, היה על זה פרסום גם של "אאורה". אבל, אני, כעירייה, לא יכול לעשות יחסי ציבור לזיס. לא יכול. אני רוצה בבקשה להעלות את זה להצבעה. מי בעד ההצעה שלי?

אופק אפרים אללוף: מי בעד ההצעה של ראש העיר?

הצבעה על הצעת ההחלטה של אמנון סעד, ראש העיר:

בעד - 9 אמנון סעד, יוסי חזן, שימי בונפיל, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, דוד מזרחי, ברק עטרי, הדר מימון, משה מגן

הצבעה על ההצעה של יעלה? זו הצעה מול הצעה. ההצעה של יעלה? מי בעד?

ורדי בושרי: מה הייתה ההצעה?

יעלה מקליס: רק אם המאה יחידות לא ימכרו לפי הקריטריון הראשון, אז הבנים הממשיכים יקבלו את ההפרש.
אופק אפרים אללוף: ההצעה של יעלה היא-

הצעת החלטה של יעלה מקליס, חברת המועצה:

חיים אפרגן: מאה הדירות הראשונות יהיו לפי הקריטריונים הראשונים, כל דירה נוספת שתישאר מתוך ה-100, תעבור לאלה מהקריטריונים השניים.

אופק אפרים אללוף: מי בעד?

הצבעה על הצעת ההחלטה של יעלה מקליס:

בעד - 4 יעלה מקליס, חיים אפרגן, ורדי בושרי, ליאור גלבו

אמנון סעד: שנייה אחת. שמוליק ביקש ממני לתת איזו הערה-

שמואל רוטמן: אני רוצה להגיד, אני מקשיב בקשב רב, אני חושב שהנושא של בנים ממשיכים צריך להיות חלק אינטגרלי, כל הזמן. אם יש, להפך, אם יש בנים שלא-

ברק עטרי: תבנו במונוסון לבנים ממשיכים. אני מחכה לראות איפה תבנו.

שמואל רוטמן: תן לי שנייה לדבר, אתה מבזה את המונוסון הזה-

ברק עטרי: אבל אני-

שמואל רוטמן: זה לא שלך, מותר לי להגיד.

מדברים יחד

שמואל רוטמן: זה חוסר תרבות.

מדברים יחד

אמנון סעד: ורדי, לא כל כך יפה שאתה לא נותן לחברך לדבר.

ורדי בושרי: לא, אנחנו לא נגד מה שהוא אומר-

שמואל רוטמן: אני יודע, לא אמרתי שאתה נגד, אני מנסה. ורדי-

ורדי בושרי: סתם הוא חוזר אחורה.

שמואל רוטמן: ורדי, אני לא חוזר אחורה-

אמנון סעד: לא, הוא אומר משהו אחר. הוא אומר-

שמואל רוטמן: אמרתי לך מהתחלה, אני לא נגד. תדע לך שאמרתי לאמנון שאני רואה שאתה רוצה להצביע בעד. בוא, אל. אני לא כזה-

ורדי בושרי: אני אמרתי מהרגע הראשון שאני לא נגד-

מדברים יחד

אמנון סעד: תנו לו לדבר.

שמואל רוטמן: תבינו רגע אחד. תחשבו רגע אחד מבחינה אחרת, אני לא מתווכח עם כל מי שהצביע. באופן עקרוני, אני חושב שזה צריך להיות תמיד. להיפך, צריך לעודד, אם יש בני יהוד שלא יכלו להמשיך כרגע, דווקא מסיבה כלכלית, ויש להם הזדמנות לחזור, זה מעבר, זו מצווה, אנחנו צריכים לחזק את זה. לכן, לדעתי זה צריך להיות שווה ולהיות מההתחלה.

מדברים יחד

חיים אפרגן: קודם כל, אני חייב להגיד משהו. כל אירוע שמביא דיור לזוגות צעירים, צריך להיות מבורך ומסודר, זה א', זה בייסיק. שתיים, יש גם משפט ידוע שאומר "עניי עירך קודמים לעני אחר", ואני אסביר את זה למה. תראו, אחד שגר פה ויש לו ילדים פה בגן ובמערכת החינוך, אני רוצה שהוא יהיה לפני זה שגר באור יהודה בגלל שלא היה לו כסף, או באיזה מושב-

יעלה מקליס: או בתל אביב.

חיים אפרגן: סליחה, רגע-

שמואל רוטמן: להיפך, אולי מצבו יותר קשה, אולי מגיע לו יותר טוב.

חיים אפרגן: בפיייר-פליי, מי שגר בגבעתיים או אור יהודה, הוא שם נמצא כבעל מקום בזה שעושים את ההגדרה לבעלי מקום, יש לו יתרון שם. זה שם המשחק. ולכן, למה אני בעד ההצעה של יעלה? קודם כל, אלו שגרים ביהוד ראשונים. מה לעשות? צריך באיזה מקום לחלק את הקו, להעביר את הקו. לקחת בנים ממשיכים זה מכובד מאוד, אני בעד בנים ממשיכים. אבל, הם לא יכולים לקחת-

שמואל רוטמן: אני באתי הפוך, בוא נכבד אחד את השני-

אמנון סעד: טוב, אני חושבת שמיצינו את זה.

ורדי בושרי: רגע, אמנון, מישהו יודע לענות? תן רגע, מה קרה?

אמנון סעד: רגע? השתלטת על הישיבה.

ורדי בושרי: מה? חמישה סעיפים לא דיברתי. חמישה סעיפים לא דיברתי.

אמנון סעד: אתה מושך את העשר דקות.

ורדי בושרי: אבל, תקשיב רגע. שמוליק, תאמין לי, שיח חירשים פה. כולנו בעד, הם לא מבינים. רגע, מישהו יודע לענות בכמה נמכרת כל דירה של שלושה חדרים?

אמנון סעד: כן, יש שם מ-1.980 מש"ח, לא יודע, זה כתוב. אנחנו לא נכנסים לזה, זה תלוי בקומות, אתה יודע.

ורדי בושרי: אני יודע. רגע, השאלה הנשאלת, אתה יודע למה אני שואל, נכון?

הדר מימון: זו הגרלה לפני פרי-סייל-

ורדי בושרי: תקשיבו רגע, אני פותח רגע סוגריים. לדעתי, העירייה לא צריכה להתעסק בזה. זו דעתי. זה יזם פרטי, שיעשה מה שהוא רוצה. ברגע שאנחנו מכניסים את הראש שלנו, אנחנו נכנסים למחויבות. עכשיו, הצעה שלי, אחרי שחכתי בדעתי, אנחנו צריכים לאמץ את הקריטריונים של משרד השיכון, בדיוק ככה, אז אין ימין ואין שמאל ואין חבר ואין חברה ואין תומך ואין תומכת. אני מדבר ברצינות גמורה, כי כולנו פה, אתה יודע, כולנו נבחרו ציבור, מכירים, רוצים לעזור, הכול בסדר. אבל ברגע שיש קריטריונים ואנחנו מאמצים אותם קשיחים, אין לנו שיקול דעת.

אמנון סעד: בסדר, הבנתי. אמרתי לך, אני קיבלתי-

שמואל צביה: אמנון, למשתכן יש דירות?

אמנון סעד: יהיה, כן. ממש בקרוב. אני מכיר את כל זה, אני יודע. אבל אני קיבלתי את ההחלטה בנקודה זמן מסוימת, ואני שלם איתה-

יעלה מקליס: אני רוצה רגע הערה לא קשורה, וכן קשורה, אם אפשר. לגבי בנים ממשיכים, אבל גם תושבי יהוד. כן דיברנו על זה שצריך בפעמים הבאות לחשוב גם על דירות יותר גדולות, בשביל משפרי דיור, תושבי העיר, שכן אנחנו רוצים שיישאר פה ודירות שלושה חדרים הן קצת קטנות היום. אז, אני מציעה-

שמואל רוטמן: אבל זה רק למי שאין לו דירות.

יעלה מקליס: אני לא מדברת עכשיו על ההגדרה, אני מדברת, מחוץ לפרוטוקול, מחוץ לנושא, אני מדברת באופן כללי, אני מבקשת, אם אפשר, שתחשבו גם על האופציה הזאת.

אמנון סעד: תראי, אני אגיד לך ככה. מי שהתחיל בזה זאת הייתה את, ואת קבעת את המאה אמירות קטנות, לא אני. זה לא עניין שאני עכשיו מתריס פה, או משהו כזה. זה תלוי גם בשוק- אם השוק יהיה חם, אז היזם לא ישתף פעולה עם דבר כזה. אם הוא יכול למכור ארבעה חדרים במחיר מסוים ויש לו דו"ח אפס כזה או אחר, הוא לא יתנדב לעשות את זה. אני מעריך שמבחינת "אאורה", אני חושב שגם חברות אחרות, שיהיה להן הרבה דירות.

"אאורה" זה פרויקט קטן, זה 444. אז, אם הוא מוכר 100, הוא נשאר עם שלושת רבעי וזה נחמד לו. אחרים גם, לדעתי, מוכרים, אם יש להם פרויקטים גדולים ותהיה להם הזדמנות כזאת למכור איזה 100 דירות כבר מההתחלה וללכת רק לקצפת, אז יכול להיות שזה יתאים להם. אנחנו נפנה אליהם, ואם זה יתאים להם אז אנחנו נמשיך את זה.

סעיף מס' 10 - אישור נסיעת ראש העיר, אמנון סעד, והמשנה לראש העיר, יובב גוניקמן, לעיר התאומה ביאליסטוק בפולין.

אמנון סעד: סעיף 10 - אישור נסיעת ראש העיר אמנון סעד והמשנה לראש העיר יובב גוניקמן לעיר התאומה ביאליסטוק בפולין. בישיבת מועצה שלישית, אושרה נסיעת ראש העיר והמשנה לראש העיר, יובב וחבר המועצה הדר מימון, לעיר התאומה ביאליסטוק בפולין, נסיעה שתוכננה לחדש יוני 2024. לאחר מחשבה, הוחלט לשנות, וגם לאחר ההצעה של מקליס, לשנות את מועד הנסיעה ולהגיע לאירוע 81 שנים למרד גטו ביאליסטוק, שיתקיים בתאריך 16.8.24. ראש העיר ביאליסטוק, הזמין את נציגי העירייה להשתתף באירוע, כפי שהיה עד כה. עיריית ביאליסטוק תישא בעלויות האירוח ועלויות הטיסות מישראל לפולין וחזרה, בסך של כ- 3,100 שקלים לזוג כרטיסים. מועד הנסיעה זה מה- 15-18. עכשיו, מה שקרה, זה בעצם כמעט אותו דבר כמו שהיה בפעם הקודמת, רק פשוט הדר, יש לו חתונה, אני לא יודע אם הוא יהיה בחתונה. לא הוא, אבל קרוב משפחה. אז, הדר לא יכול להגיע.

ברק עטרי: אני יכול לקחת את הכרטיס של הדר?

אמנון סעד: אין כרטיס להדר, זה מה שרציתי להגיד. רק שנייה.

מדברים ביחד

אמנון סעד: דרך אגב, הטיסה שאנחנו טסים בה זה וויז, והם הודיעו-

יוסי חזן: זה התבטל.

אמנון סעד: אני, כידוע לכם, או לא כידוע לכם, אני לא כל כך אוהב לטוס. אני רק רוצה להגיד שבמקום הדר, יוסי יגיע לטיסה. זאת אומרת, העיקרון-

יוסי חזן: זה על חשבוני, כן?

אמנון סעד: זה כאילו יהיה על חשבוננו, אבל זה כבר יהיה חשבון ביני לבינו מפני שגם בפעם הקודמת אני אישרתי שני כרטיסי טיסה במקום שלושה, שהעירייה לא תשלם את כרטיס הטיסה שלי. אז, עכשיו, גם העירייה עדיין לא משלמת את כרטיס הטיסה שלי ומה שיש ביני לביני יוסי זה ביני לביני יוסי. דרך אגב, אני שילמתי את הכסף, אם חברת התעופה מבטלת, אני מקבל 120 אחוז. נראה לי שכדאי לבטל. אז, אני לא יודע, תראו. אם צריך בשביל ביטוח ודברים כאלה שגם יוסי יהיה כתוב פה, אז אני רוצה להוסיף את יוסי לסדר היום, וכאמור זה יעלה לעירייה רק שני כרטיסים.

שמואל רוטמן: בהחלטה לא כתוב שזה על חשבוננו.

גיל סימנהויז: הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת נסיעת ראש העיר, מר אמנון סעד, והמשנה לראש העיר, יובב גוניקמן, לביאליסטוק-פולין, בחודש אוגוסט 2024 ומאשרת את התשלום בגין שני כרטיסי טיסה לפולין ובחזרה בסך של כ- 3,100 ש"ח לזוג כרטיסים. בנוסף, יצטרף אליהם לטיסה חבר המועצה, סגן ראש העיר יוסי חזן, שכרטיסי הטיסה ישולמו על ידו באופן אישי. אושר פה אחד?

יעלה מקליס: לא, אני רוצה להעיר. אני חושבת שכל מי שנוסע בשירות ממלכתי של העירייה, העירייה צריכה לשלם.

ליאור גלבוע: אני מסכים. אני מסכים.

יעלה מקליס: ובצוק העיתים, הקשר עם ביאליסטוק, ובכלל, הקשר עם חו"ל הוא מאוד-מאוד חשוב, ואני חושבת שזו נסיעה רשמית ומי שצריך לשלם את התשלום עבור יוסי, ראש העיר ויובב-

ליאור גלבוז: מאה אחוז.

ורדי בושרי: אנחנו מציעים הצעת החלטה שזה יהיה על חשבון העירייה, אני מציע.

יעלה מקליס: אני בעד.

ורדי בושרי: אנחנו מציעים הצעת החלטה, שזה יהיה על חשבון העירייה. פה אחד, כולם מסכימים. תעשה מסודר.

אמנון סעד: אז יוסי תצא החוצה.

אמנון סעד, יובב גוניקמן ויוסי חזן יאאוואלסט הישיבות.

גיל סימנהויז: הצעת החלטה, בעקבות ההצעה שעלתה פה, אני מעלה להצבעה: מועצת העיר מאשרת את נסיעת ראש העיר אמנון סעד, המשנה לראש העיר יובב גוניקמן וסגן ראש העיר יוסי חזן, לביאליסטוק-פולין, בחודש אוגוסט 2024 ומאשרת תשלום בגין שלושה כרטיסי טיסה מישראל לפולין וחזרה בסך של כ- 4,600 שקלים לשלושה כרטיסים. מי בעד?

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את נסיעת ראש העיר - אמנון סעד, המשנה לראש העיר - יובב גוניקמן וסגן ראש העיר - יוסי חזן, לביאליסטוק פולין, בחודש אוגוסט 2024, ומאשרת תשלום בגין שלושה כרטיסי טיסה מישראל לפולין וחזרה, בסך של כ- 4,600 ש"ח לשלושה כרטיסים.

גיל סימנהויז: תודה רבה.

הישיבה ננעלה.